

Studiu sociologic în cadrul cercetării OMNIBUS

Opinii și percepții privind violența în familie și abuzul asupra copiilor

Cuprins

I.	Metodologia cercetării.....	3
II.	Percepția privind abuzul asupra copiilor	5
III.	Implicarea actorilor sociali în ajutorarea copiilor abuzați	6
IV.	Raportarea cazurilor de abuz asupra copilului și a violenței în familie	10
V.	Concluzii	18
VI.	ANEXĂ	19

I. Metodologia cercetării

Acest studiu a fost realizat în cadrul cercetării OMNIBUS și a cuprins opt întrebări de bază (vezi Anexa) incluzând mai mulți indicatori privind violența în familie și abuzul asupra copiilor.

Volumul eșantionului: 1123 persoane, grupul țintă este populația cu vârstă de 18 ani și mai mult;

Tipul eșantionului: stratificat, probabilist, bistadial;

Criterii de stratificare: 12 regiuni geografice, care coincid cu unitățile administrativ teritoriale de până la revenirea la raioane, mediu rezidențial (urban-rural), mărimea localităților urbane (2 tipuri), numărul de populație ai localităților rurale (3 tipuri de localități rurale).

Eșantionare: Volumele straturilor urbane și ale totalului pe regiuni (fostele județe), cât și volumele straturilor rurale au fost calculate proporțional cu numărul populației în conformitate cu datele comunicate de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova.

Stadii de randomizare:

1. Localitatea: în cadrul straturilor ajustate, localitățile selectate (81) au fost stabilite în mod aleator, în baza unui tabel cu numere aleatoare.
2. Familia: numărul maximal de interviuri efectuate într-un punct de eșantionare a fost de 5.
5. Familiile în care s-a realizat interviurile au fost selectate prin metoda rutei aleatoare, cu un pas statistic prestabilit.
3. Persoana: în cazurile în care în familiile selectate există mai multe persoane adulte, persoana intervievată s-a stabilit prin metoda celei mai apropiate zile de naștere.

Reprezentativitate: eșantionul este reprezentativ pentru populația adultă a Republicii Moldova, cu o eroare maximală de +2.6%

Perioada de culegere a datelor: 3 - 10 decembrie 2015. Interviurile au fost realizate „față în față” la domiciliul respondenților. Chestionarul a fost redactat în limbile română și rusă, oferindu-se respondenților posibilitatea de a alege limb de comunicare.

Structura eșantionului după principalele caracteristici socio-demografice se regăsește în Tabelul 1.

Tabel 1. Structura Eșantionului

		%	Nr
Vârsta respondentului:	18-29 ani	24,2%	155
	30-44 ani	27,4%	255
	45-59 ani	25,0%	328
	60+	23,4%	385
Genul respondentului:	Masculin	45,4%	490
	Feminin	54,6%	633
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	24,2%	275
	Nivel mediu	47,2%	539
	Nivel înalt	28,7%	309
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	56,1%	705
	Un copil	21,8%	208
	Doi copii	16,7%	158
	Trei sau mai mulți copii	5,4%	52
Genul de activitate:	Activ economic	32,2%	335
	Inactiv economic	40,9%	369
	Pensionar	26,9%	419
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	34,0%	429
	Nivel mediu	32,5%	363
	Nivel înalt	33,5%	331
Mediul de reședință:	Urban	45,1%	491
	Rural	54,9%	632

În urma analizei structurii populației interviewate, s-a constatat concordanța dintre distribuția populației cunoscută din datele statistice disponibile și cele din eșantion, în limitele abaterii statistice admisibile. O diferență s-a înregistrat în cazul structurii pe sexe, în sensul supra-reprezentării persoanelor de sex feminin și pe grupe de vârstă, în sensul sub-reprezentării tinerilor (18-29 ani). Cauza principală a acestor se referă abateri la migrația forței de muncă peste hotare.

Pentru corectare s-a recurs la ponderarea rezultatelor, astfel încât structura eșantionului luat în calcul să reprezinte media dintre distribuțiile înregistrate în statistica oficială și cea din teren. Astfel, rezultatele prezentate sunt ponderate după criteriu de vârstă și sex. Diferența dintre rezultatele ponderate și cele neponderate nu depășește la niciuna din întrebări 1,5%.

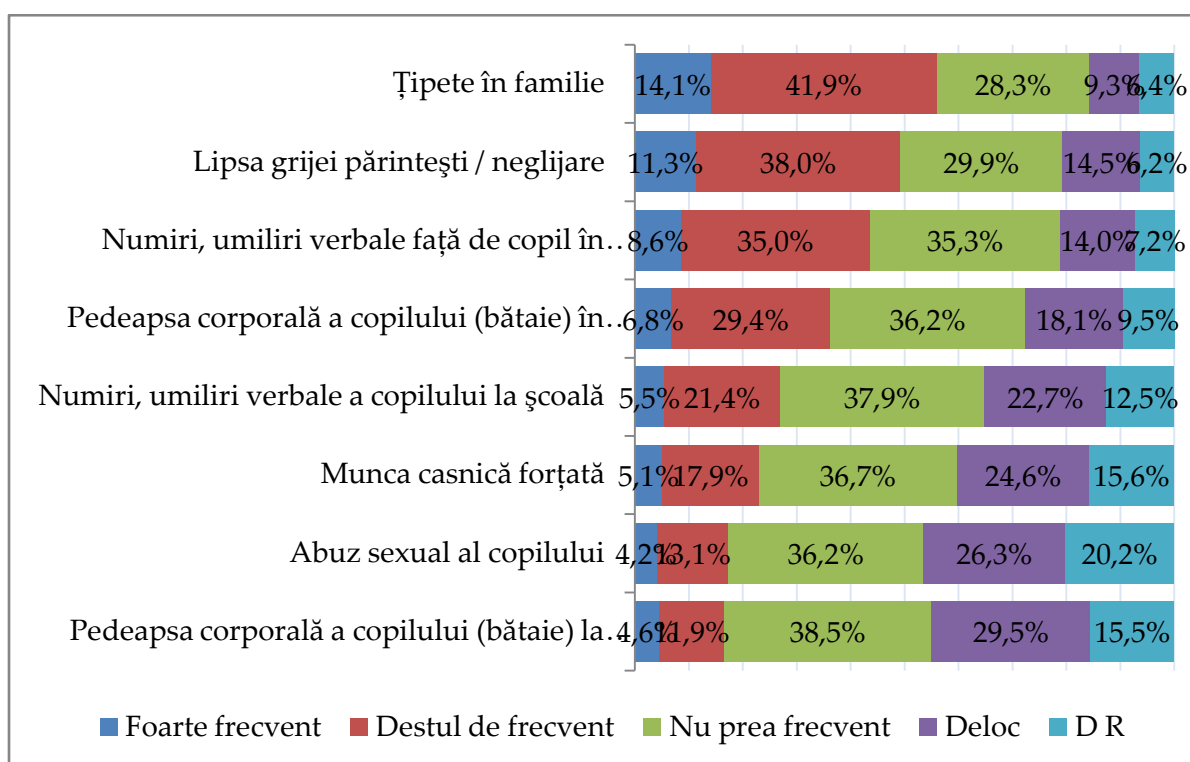
II. Percepția privind abuzul asupra copiilor

Violența în familie și abuzul asupra copilului este un fenomen răspândit în Republica Moldova. Violența este percepută uneori ca o „normalitate”, „metodă” de sancționare și disciplinare, inclusiv ca o practică de educare a copiilor fără a se conștientiza consecințele acestor comportamente.

În cadrul studiului s-a constatat că violența verbală este unul dintre cele mai frecvente tipuri de abuz în societatea noastră. Mai mult de jumătate din cei intervievați (56%) au remarcat că țipetele în familie sunt des întâlnite, iar fiecare al zecelea respondent consideră că acestea *sunt foarte frecvente*. Tinerii sunt cei care într-o măsură mai mare declară prezența țipetelor în familie ca fiind frecvent răspândite (66,6%) față de alte categorii de vârstă. Respondenții de 30-44 ani consideră că țipetele în familie sunt întâlnite foarte frecvent și destul de frecvent de 58,9 % dintre cei intervievați, cei de 45-59 ani în proporție de 53,3%, iar cei de peste 60 ani în proporție de 44,8%.

În opinia a patru din zece respondenți (43,6%), copii sunt victime ale violenței verbale în familie prin numiri, umiliri verbale (vezi Figura 1), iar unul din zece respondenți consideră că aceste situații sunt foarte răspândite. Copiii sunt victime ale violenței verbale (5,5%) foarte frecvent și destul de frecvent (21,4%) și în cadrul instituțiilor de învățământ consideră un sfert din cei intervievați.

Figura 1. Cât de frecvent au loc următoarele situații în societatea moldovenească?

Aproximativ jumătate din respondenți (49,3%) percep neglijarea și lipsa grijii părintești ca fiind prezentă în societate. Respondenții cu un nivel înalt de studii și cu un nivel înalt de trai percep într-o pondere mai mare existența situațiilor de neglijență a părinților față de proprii copii. Totodată, respondenții din mediul urban sesizează într-o măsură mai mare comparativ cu cei din mediul rural prezența neglijenței părintești în familiile din Moldova. De asemenea, tineri (18-29 ani) sunt mai sensibili la aceste cazuri, 6 din 10 respondenți sesizează prezența neglijării părintești într-o măsură mai mare față de celelalte categorii de vârstă (vezi Anexa, Tabelul 3).

În jur de o treime din cei intervievați (36,2%) susțin că pedepsirea corporală a copilului se întâlnește frecvent în familii. De obicei, femeile (40,5%) sunt cele care într-o pondere mai mare sesizează acest tip de violență față de bărbați (31,2%). Diferențe semnificative, de 14,3 puncte procentuale, se înregistrează și după mediul de trai, respondenții din mediul urban (44,1%) față de cei din mediul rural (29,8%) (vezi Anexa, Tabelul 3).

Unul din zece respondenți au remarcat că copii sunt supuși frecvent muncilor casnice forțate. Acest lucru este sesizat într-o pondere mai mare de femei (25,2%), față de bărbați (20,5%) și de către respondenții din mediul urban (26,6%), față de cei din mediul rural (20,2%). (vezi Anexa, Tabelul 4). Pentru unii părinți munca casnică este considerată a fi chiar o obligațiune sau o responsabilitate a copilului, iar în unele cazuri copii îndeplinesc munci care nu corespund vârstei sale.¹

Abuzul sexual reprezintă o problemă pentru societatea noastră, chiar dacă se vorbește prin intermediul companiilor de informare și se atrage atenția asupra faptului că fenomenul ia amploare în ultimii ani, respondenți nu o percep ca atare. Doar doi din zece respondenți consideră că abuzul sexual este o situație frecventă și destul de frecventă în societatea moldovenească. Pe când pentru 6 din 10 respondenți problema abuzului sexual asupra copilului nu o consideră ca fiind frecvent întâlnită în societate sau chiar deloc întâlnită. O cincime din respondenți au declarat că nu cunosc dacă fenomenul respectiv este sau nu o problemă întâlnită în familiile moldovenești.

Analizând toate formele de violență sesizăm că tinerii intervievați (18-29 ani), cu nivel înalt de studii și cu nivel înalt de trai sunt predispuși să recunoască și sesizează mai frecvent cazurile de violență în familie și abuz asupra copiilor. Acest lucru poate fi explicat și prin faptul că aceștia în mare parte au încă amintiri din copilărie.

III. Implicarea actorilor sociali în ajutorarea copiilor abuzați

Instituțiile de învățământ școala/grădinița (67,9%) reprezintă cel mai important actor care se implică într-o mare măsură sau într-o oarecare măsură în ajutorarea copiilor care suferă

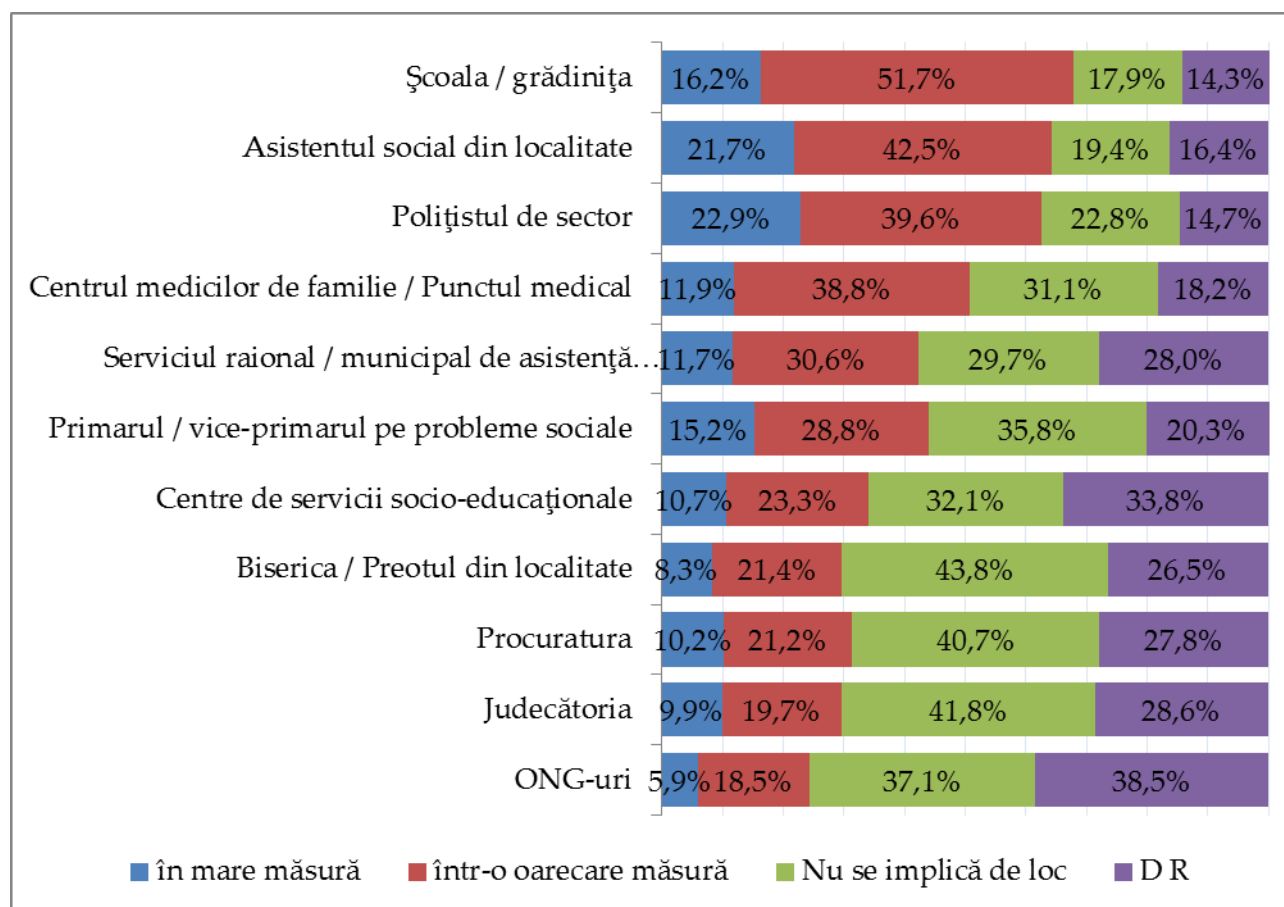
¹ Studiu *Normele sociale care influențează practicile violente în procesul de disciplinare a copilului*, UNICEF 2015

de neglijare sau violență în familie. Principalul motiv fiind interacțiune mai strânsă dintre aceste instituții cu copii și părinții acestora.

Totuși asistentul social și polițistul de sector sunt considerați de mai mult de o cincime din respondenți ca fiind cei care se implică în mare măsură în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie (vezi Figura 2).

Centrul medicilor de familie (50,7%) în opinia respondenților la fel se implică de cele mai frecvent ori în cazurile de neglijență și abuz asupra copiilor. Acest lucru poate fi explicat și prin faptul că actorii locali cunosc și interacționează des cu familiile din localitate. Asistentul social, polițistul de sector precum și medicii din cadrul centrelor medicilor de familie sunt, de obicei, actorii care alcătuiesc echipa multidisciplinară la nivel local la ședințele cărui se discută situația copiilor și a familiilor în situații de risc. Aceștia sunt primii care sesizează și intervin, practic, în toate cazurile de violență în familie și abuz asupra copiilor.²

Figura 2. După părerea Dvs., în ce măsură următoarele organizații / sau reprezentanți ai organizațiilor se implică în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie?

² Legea 140 a Republicii Moldova

Serviciul raional/municipal de asistență socială, de obicei, intervine pentru ajutorarea copiilor neglijăți sau abuzați, atunci când cazul este unul mai grav, iar asistentul social comunitar nu poate soluționa cazul la nivel local. Din aceste motive, trei din zece respondenți consideră că serviciul raional/municipal de asistență socială nu se implică deloc în situațiile de violență asupra copiilor, iar alți respondenți (28,0%) nu cunosc în ce măsură aceștia se implică. Doar patru respondenți din zece sunt de părerea serviciul raional joacă un anumit rol în ajutorarea copiilor neglijăți, abuzați.

Conform Legii 140, primarul reprezintă autoritatea tutelară locală în cazurile copiilor în situații de risc. Primarul este actorul local principal care nemijlocit are ca responsabilități de a sesiza cazurile în care copilul se află în situații de risc, de a evalua situațiile, de a coopera la nivel local cu alți specialiști și de a se implica în soluționarea cazurilor și a oferi protecție copiilor și a familiilor.

Patru din zece respondenți consideră că reprezentanții APL (primarul/viceprimarul pe probleme sociale) se implică în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie, iar 35,8% dintre cei intervievați susțin că reprezentanții APL nu se implică deloc în cazurile de violență. Respondenți nu au putut să-și exprime opinia față de rolul și implicarea primarului în cazurile de violență la nivel local.

Respondenții care consideră că primarul nu se implică în ajutorarea copiilor abuzați sunt persoane cu vârsta de 18-44 ani, persoane cu un nivel înalt de studii, respondenți cu un nivel înalt de trai și cei din mediul urban.

Și alte studii au elucidat³ faptul că primarii nu se implică suficient în cazurile de protecție a copiilor, de obicei aceștia delegă asistentul social comunitar. Primarii sunt preocupați în mare parte de problemele ce țin de dezvoltarea infrastructurii localității, decât de cazurile de protecție a copiilor în situații de risc și a familiilor acestora.

Cu toate că preotul din localitate (biserica) este actorul care interacționează des cu localnicii și cunoaște situația familiilor din comunitate, însă, implicarea acestuia este slab evidențiată. În opinia a 43,8% din respondenți preotul nu se implică în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie.

În cazurile de neglijență și violență în familie asupra copiilor, instituțiile de drept au un rol semnificativ fiind instituția care de cele mai multe ori ultima se pronunță în cazurile ce țin de abuz și neglijare a copiilor. Asistenții sociali, specialiștii raionali în protecția copilului și specialiștii în sprijin familial reprezintă interesele copiilor în instanțele de judecată, iar organele de drept sunt responsabile de a lua decizii ce țin de protecția copiilor.

³ Studiu Evaluarea necesităților de instruire a asistenților sociali din RM, UNICEF Moldova/CBS-AXA, 2015

Însă, în opinia respondenților atât procuratura, cât și judecătoria sunt instituțiile acțiunile cărora sunt mai puțin vizibile de către persoanele intervievate în ceea ce privește ajutorarea copiilor neglijanți sau abuzați. Procuratura nu se implică consideră 40,7% din respondenți, iar 27,8% din cei intervieuți nu cunosc care ar fi gradul de implicare și rolul instituției respective în cazurile de abuz asupra copilului. O situație similară este și în cazul judecătoriei, patru din zece respondenți consideră că această instituție deloc nu se implică în cazurile de abuz asupra copilului, pe când 28,6% din cei intervieuți le este dificil să-și expună punctul de vedere.

Persoanele care consideră că procuratura și judecătoria nu se implică în ajutorarea copiilor abuzați sunt bărbați, persoane cu vârsta de 30-44 ani, cei cu un nivel înalt de studii și cei din mediul urban. Cu cât nivelul de trai al respondenților este mai înalt, cu atât crește numărul persoanelor care consideră că procuratura și judecătoria nu se implică deloc în ajutorarea copiilor abuzați.

Persoanele care nu cunosc despre implicarea și rolul procuraturii și judecătoriei în ajutorarea copiilor care suferă de neglijanți sau abuzați sunt femeile, persoanele cu vârsta mai mare de 60 ani, persoanele cu un nivel scăzut de studii și cei din mediul rural. Cu cât nivelul de trai al persoanelor este mai scăzut, cu atât crește numărul persoanelor care nu cunosc despre implicarea procuraturii și judecătoriei în ajutorarea copiilor abuzați. O situație similară este și în cazul studiilor, cu cât nivelul de studii este mai scăzut, cu atât numărul de persoane care nu cunosc despre implicarea instituțiilor de drept în ajutorarea copiilor abuzați este mai mare.

Rolul și implicarea ONG-urilor în cazurile de abuz asupra copilului este cel mai puțin cunoscut de către populație, astfel, patru din zece respondenți nu cunosc dacă organizațiile non-guvernamentale se implică în soluționarea cazurilor de neglijență și abuz asupra copiilor. Același situației este în cazul centrelor de servicii socio-educative, unde trei din zece persoane intervievate nu cunosc despre rolul și implicarea în situațiile de violență asupra copiilor. Astfel constatăm că vizibilitatea societății civile în acest domeniu este redusă.

Respondenții care nu cunosc despre implicarea ONG-urilor în ajutorarea copiilor abuzați sunt femei, persoane cu vârsta mai mare de 60 de ani, persoane cu un nivel scăzut de studii și cei cu un nivel scăzut de trai, precum și cei care locuiesc în mediul rural.

Gradul de cunoaștere a implicării ONG-urilor în cazurile de abuz asupra copiilor este invers proporțională cu vârsta, astfel tinerii sunt mai informați decât celelalte categorii de vârstă.

Cu cât nivelul de studii este mai scăzut, cu atât gradul de cunoaștere despre rolul și implicarea ONG-urilor este mai mic.

Alți respondenți (37,1%) consideră că ONG-urile nu se implică deloc în asemenea cazuri, iar un număr mic din participanții la studiu susțin că ONG se implică în mare măsură (5,9%) și într-o oarecare măsură (18,5%) în ajutorarea copiilor victime a neglijenței și violenței în familie.

Instituțiile precum serviciul raional/municipal de asistență socială, reprezentanții APL pe probleme sociale, procuratura, judecătoria, centrele socio-educative etc. sunt instituții care nu interacționează direct cu familia și membrii acesteia, din această cauză rolul și implicarea lor este perceput ca fiind mai diminuat în opinia respondenților. În același timp trebuie de menționat că anume aceste instituții sunt cele care pot gestiona situațiile astfel ca copiii abuzați să li se ofere diferite forme de protecție.

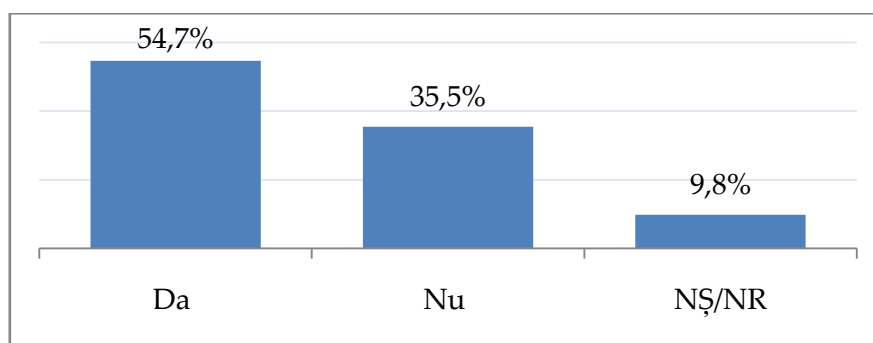
IV. Raportarea cazurilor de abuz asupra copilului și a violenței ei în familie

4.2. Opinii privind raportarea cazurilor de abuz în dependență de tipul de abuz și vârsta copiilor

Mai mult de jumătate dintre respondenți (54,7%) au opinat că în cazul apariției unui act de abuz asupra unui copil, acesta trebuie raportat autorităților statului pentru ca aceștia să intervină și să întreprindă măsurile corespunzătoare. În jur de o treime din cei intervievați (35,5%) nu consideră necesară raportarea acestor cazuri. Cei care au declarat că nu ar trebui raportate cazurile de abuz sunt preponderent bărbați (37,1%) și provin din mediul urban (39,2%). Persoanele cu un nivel scăzut de trai într-o pondere mai mare (37,8%) nu ar sesiza actele de abuz asupra copiilor față de persoanele cu un nivel mediu de trai (33%) și cei cu un nivel scăzut de trai (35,6%). Mai puțin sensibilă la actele de abuz asupra copiilor este populația din mediul urban (39,2%), față de populația din mediul rural (32,1%).

De menționat că unul din zece respondenți (9,8%) nu știu cum să procedeze în cazul apariției unui act de abuz asupra unui copil.

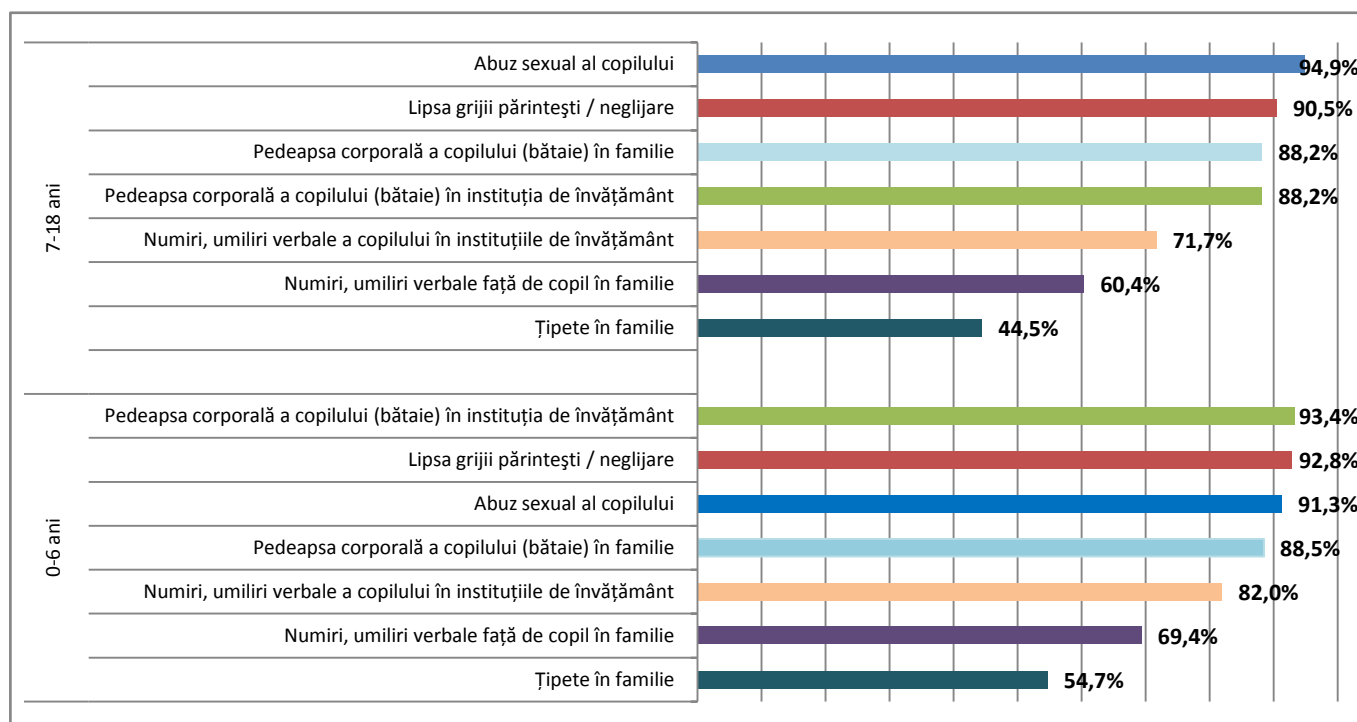
Figura 3. Atunci când are loc un act de abuz asupra copilului, credeți că acesta trebuie să fie raportat autorităților statului pentru ca acestea să intervină?

Mai mult de jumătate din persoanele care au afirmat că nu este necesar sesizarea actelor de abuz asupra copiilor, sunt de părerea că poliția este actorul local care se implică mai mult în ajutorarea copiilor neglijanți și abuzați. Iar cei care consideră că actele de abuz asupra copilului trebuie raportate văd un rol mai mare din partea actorilor locali din instituțiile educaționale și medicale.

Respondenții care au opinat privind necesitatea raportării cazurilor de violență asupra copiilor, au fost întrebați în care situații concrete cetățenii trebuie să sesizeze autoritățile statului pentru ca acestea să intervină pentru a acorda protecție copiilor abuzați. Persoanele intervievate au fost rugate să-și expună punctul de vedere diferențiat în cazul copiilor de 0-6 ani și a celor de 7-18 ani (vezi Figura 4).

Figura 4. Ce situații credeți că trebuie raportate? (în cazul copiilor 0-6 ani și 7-18 ani) Cei care au răspuns Da, trebuie raportat.

În cazul copiilor de 0-6 ani, cei mai mulți din respondenți (93,4%) consideră că pedeapsa corporală a copilului la grădiniță trebuie raportată autorităților. În asemenea cazuri de

abuz, mai sensibile sunt femeile (94,2%) comparativ cu bărbați (92,3%), precum și persoanele care au unul sau doi copii, față de cei care nu au copii sau au mai mult de 3 copii. Totodată pedeapsa corporală a copilului în cadrul instituțiilor de învățământ este mai condamnată de cei care cred că fenomenul nu este răspândit în societatea noastră (vezi Anexa, Tabelul 17). În cazul copiilor de 7-18 ani, ponderea celor care consideră necesară raportarea cazurilor de abuz fizic a copiilor în instituțiile de învățământ scade cu 5 p.p. Astfel, persistă percepții că pedeapsa fizică în cazul copiilor sub 7 ani are consecințe mai grave asupra dezvoltării și sănătății copilului și totodată copilul mic este mai neajutorat împotriva abuzului.

Cu toate că anterior, s-a evidențiat faptul că situații privind pedeapsa corporală a copilului în instituțiile de învățământ apare mai rar în societate față de pedeapsa corporală a copilului în familie (vezi Figura1). Totuși cei intervievați sunt mult mai sensibili la declararea abuzurilor fizice în cadrul instituțiilor de învățământ comparativ cu raportarea celor din familie. Astfel abuzul fizic în cadrul familiei este considerat necesar de a fi raportat de către aproximativ 88% indiferent de vârsta copilului. În societatea moldovenească lipsește practica de a reacționa în cazurile ce țin de actele de abuz în cadrul familie, iar raportarea acestor cazuri este percepută ca implicarea în treburile personale ale altor persoane, chiar dacă acestea sunt rude apropiate, vecini.

În cazul copiilor de 7-18 ani, abuzul sexual reprezintă o sensibilitate sporită pentru cei intervievați. Acest lucru poate fi influențat de faptul că copii cu vârsta 7-18 ani devin victime ale abuzului sexual mai des decât copii de 0-6 ani. Persoanele tinere (18-29 ani) precum și cele cu vârsta 30-44 ani, cu un nivel înalt de trai și persoanele care au unul sau 2 copii consideră necesar într-o măsură mai mare raportarea cazurilor de abuz sexual autorităților competente. De asemenea, cei care consideră că fenomenul abuzului sexual nu este o practică frecventă în societate într-o pondere mai mare cred că acest tip de abuz ar trebui raportat (vezi Anexa, Tabelul 17). Abuzul sexual nu este tolerat în societate, sunt percepute ca cazuri grave, care dăunează dezvoltării, sănătății fizice și psihice a copiilor.

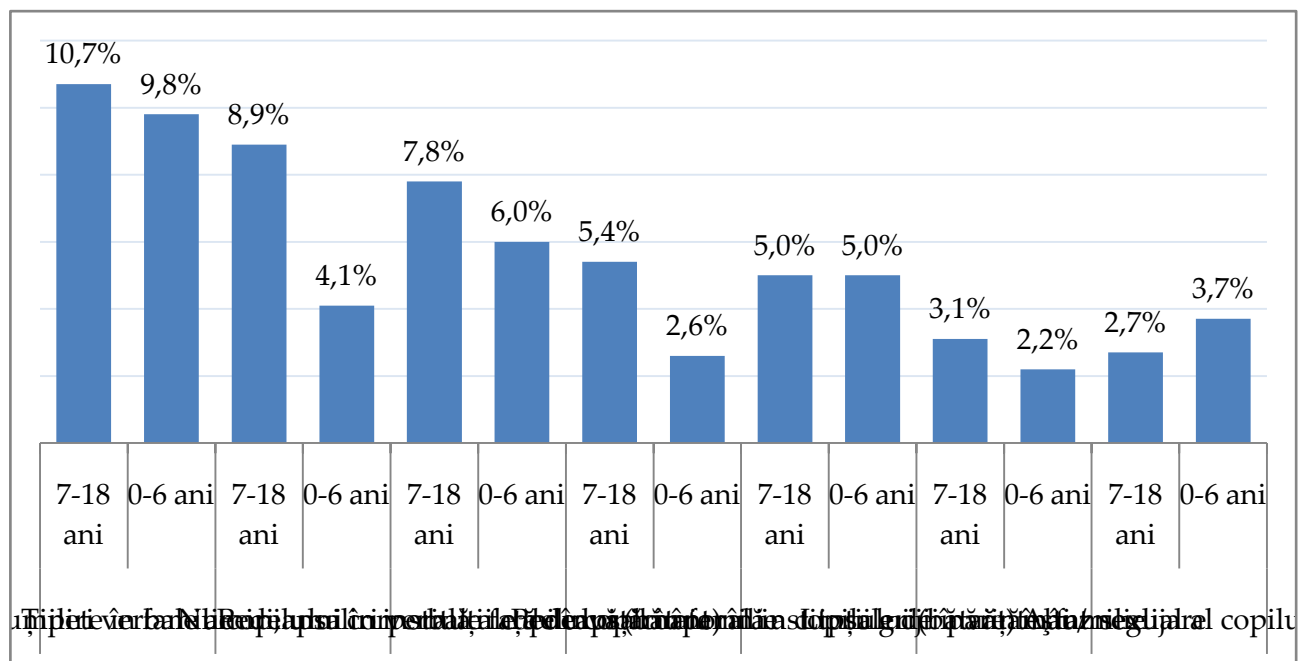
Cazurile de neglijare a copiilor la fel sunt considerate a fi grave și necesită implicarea autorităților în special în cazul copiilor de 0-6 ani (92,8%), dar și a copiilor de 7-18 ani, (90,5%). Pentru ambele categorii de vârstă aceasta se situează pe locul doi ca necesitate de raportare. Cei mai mulți dintre respondenții care au opinat că cazurile de neglijare trebuie raportate organelor competente sunt persoane cu vârsta cuprinsă între 30-44 ani, cu un nivel înalt de studii, cu un nivel mediu sau înalt de trai.

Violența verbală este răspândită în societatea noastră, unele forme ale acesteia precum țipetele sunt cel mai frecvent întâlnite (Vezi Figura 1). Însă, violența verbală este una

dintre cele mai tolerate forme/tipuri de violență de către populație. Totuși în opinia respondenților, numiri, umiliri verbale ale copilului la grădiniță sau școală trebuie raportate autorităților statului într-o măsură mai mare decât numiri, umiliri verbale ale copilului în familie (situație similară pentru ambele grupe de vârstă, copii 0-6 ani și copii 7-18 ani). Participanții studiului consideră că situațiile care au loc în cadrul instituțiilor de învățământ sunt mai grave, decât aceleași situații dar care au loc în cadrul familiei. Aceștia au tendința de a nu expune în public cazurile de violență verbală din cadrul familiilor.

Dacă analizăm ponderea persoanelor intervievate care au răspuns că „nu știu” dacă este necesar de a sesiza autoritățile statului în cazul unor situații, atunci observăm că cei mai mulți respondenți nu cunosc cum ar trebui să procedeze în cazurile unde este prezentă violența verbală – acest lucru ilustrează toleranța sporită față de violența verbală. În asemenea cazuri cum ar fi: abuzul sexual, neglijarea copiilor sau pedeapsa corporală, ponderea celor care nu cunosc dacă este necesar sesizarea autorităților este semnificativ mai mică (Vezi Figura 5). În situațiile privind țipetele în familie cei mai puțini respondenți ar sesiza autoritățile, aceeași situație este atât în cazul copiilor de 0-6 ani, cât și în cazul celor de 7-18 ani.

Figura 5. Ce situații credeți că trebuie raportate? (în cazul copiilor 0-6 ani și în cazul copiilor 7-18 ani) Cei care au răspuns „Nu știu”.

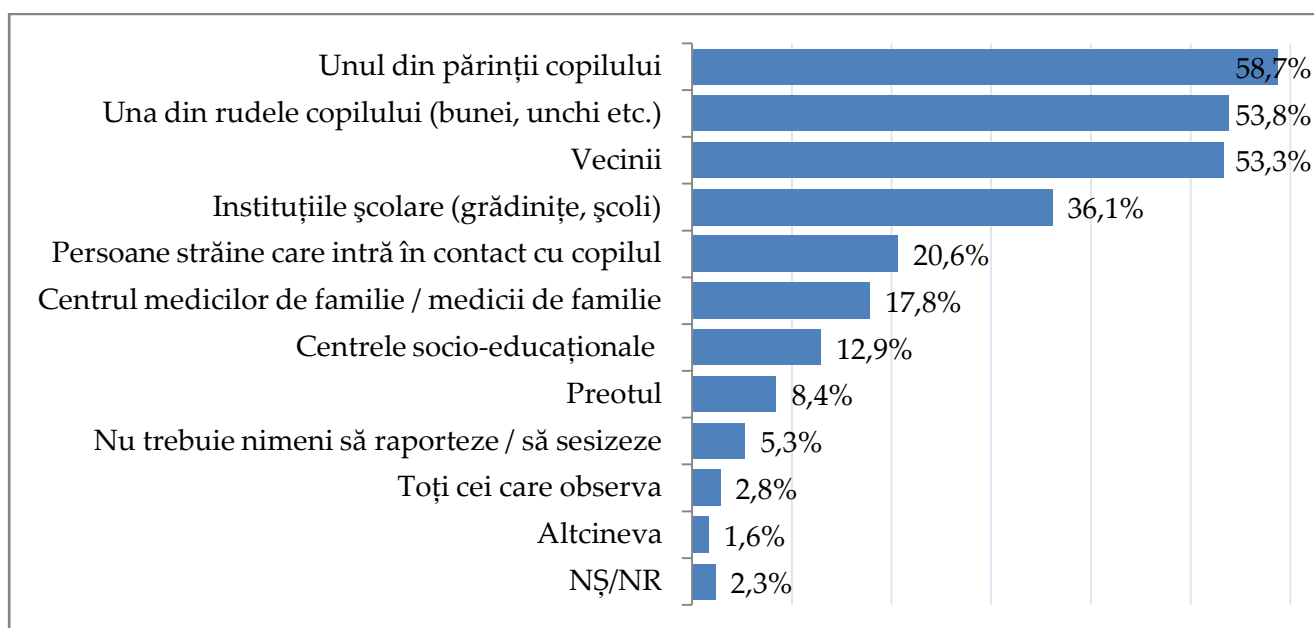

Respondenții care fac parte din categoria de vârstă 30-59 ani consideră într-o măsură mai mare necesitatea raportării cazurilor de abuz asupra copiilor autorităților statului, față de persoanele de peste 60 ani. Acest lucru este valabil atât în cazul copiilor de 0-6 ani, cât și în cazul copiilor de 7-18 ani.

4.3. Responsabili de sesizarea cazurilor de abuz asupra copiilor

Familia de origine (unul din părinți) și cea extinsă este percepută de cei intervievați ca fiind principalul factor de protecție și intervenție în cazul abuzului față de copil. În viziunea respondenților, unul din părinții copiilor (58,7%) și/sau rudele apropiate ale familiei (53,8%) trebuie să raporteze despre situațiile care pot fi considerate acte de abuz asupra copilului.

Figura 6. Cine credeți că trebuie să raporteze / să sesizeze autorităților statului cazurile de abuz pentru ca acestea să intervină?

Vecinii (53,3%), de asemenea sunt în imediata apropiere a copiilor victime și în opinia celor intervievați ar trebuie să reacționeze și să anunțe autoritățile competente. La fel de receptivi ar trebuie să fie și instituțiile de învățământ (36,1%) care sunt în permanent contact cu copiii.

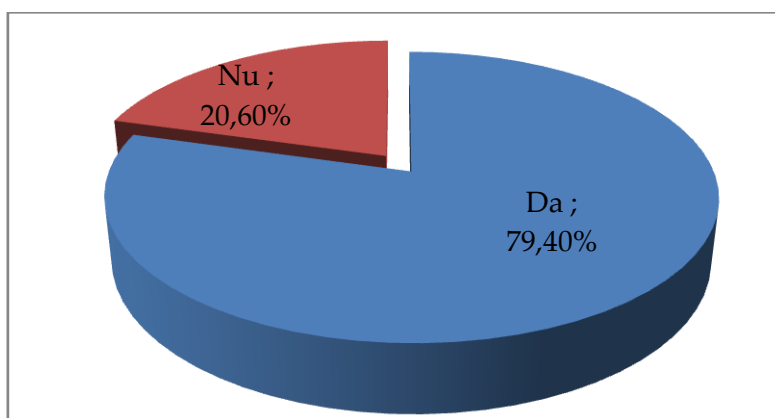
Dintre respondenții care au răspuns că în cazul unui act de abuz ar raporta autoritățile statului, cei mai mulți (63,1%) consideră că unul din părinții trebuie să sesizeze actele de abuz asupra copiilor. În opinia a 57% din respondenți, vecinii cunoscând situația familiei mai îndeaproape pot anunța autoritățile atunci când au loc acte de violență în familie asupra copiilor. Rudele apropiate ale copilului sunt la fel de importanți (20,7%).

Patru din zece respondenți care au răspuns că cazurile de abuz nu trebuie raportate autorităților, susțin că nimeni nu ar trebui să intervină pentru a sesiza despre cazurile de abuz. Însă, după părerea a trei din zece respondenți care sunt contra sesizării autorităților statului a cazurile de violență, rudele apropiate ale copilului ar putea să denunțe aceste acte pentru ajutorarea, protecția acestora.

Respondenții din mediul rural pun accent pe părinți și rudele apropiate, ca fiind cei care trebuie să reacționeze și să raporteze autorităților, pe când respondenții din mediul urban consideră că vecinii, instituțiile de învățământ sau persoanele străine care intră în contact cu copilul ar trebui să se implice în sesizarea cazurilor de abuz asupra copilului (vezi Anexa, Tabelul 14).

În cadrul studiului s-a evidențiat faptul că populația este preponderent pasivă în ceea ce privește sesizarea autorităților statului privind cazurile de abuz. Astfel, 79,4% din respondenți sunt de acord că cazurile de abuz nu sunt raportate instituțiilor competente pentru ca acestea să intervină, restul respondenților (20,6%) consideră că cazurile de abuz sunt denunțate și raportate autorităților.

Figura 7. Sunteți de acord cu afirmația „Populația NU raportează/sesizează autoritățile statului cazurile de abuz pentru ca acestea să intervină”?

Cei mai mulți dintre respondenți care au fost de acord că populația nu raportează cazurile de abuz sunt bărbați (81,3% bărbați comparativ cu femeile 77,8%), persoane cu vârsta de 18-29 ani (83,5%), cele cu un nivel înalt de studii (84,7%) și cu un nivel înalt de trai (85,3%), preponderent persoane din mediul urban (85,7% urban față de 74,2% din rural) (vezi Anexa, Tabelul 15).

Persoanele intervievate care consideră necesară raportarea autorităților competente despre actele de abuz asupra copiilor, în proporție de 82,1 la sută sunt de părere că populația nu sesizează cazurile de abuz asupra copiilor și doar 17,9% nu sunt de acord cu afirmația dată, considerând că populația anunță organele competente contribuind în așa mod la ajutorarea copiilor abuzați.

Dacă analizăm răspunsurile intervievaților care nu consideră necesar raportarea cazurilor de abuz asupra copiilor, atunci se evidențiază faptul că 55,4% din aceștia sunt de acord că populația nu reacționează la actele de abuz, sunt pasivi. Însă patru din zece (44,6%) nu sunt de acord și susțin contrariu că populația este activă și reacționează și raportează atunci când sunt martori ai actelor de abuz asupra copiilor. De remarcat faptul că cei care

nu văd necesitatea raportării cazurilor de abuz au o percepție mai bună privind raportarea cazurilor de abuz comparativ cu cei care cred că actele de abuz asupra copilului trebuie să fie raportate.

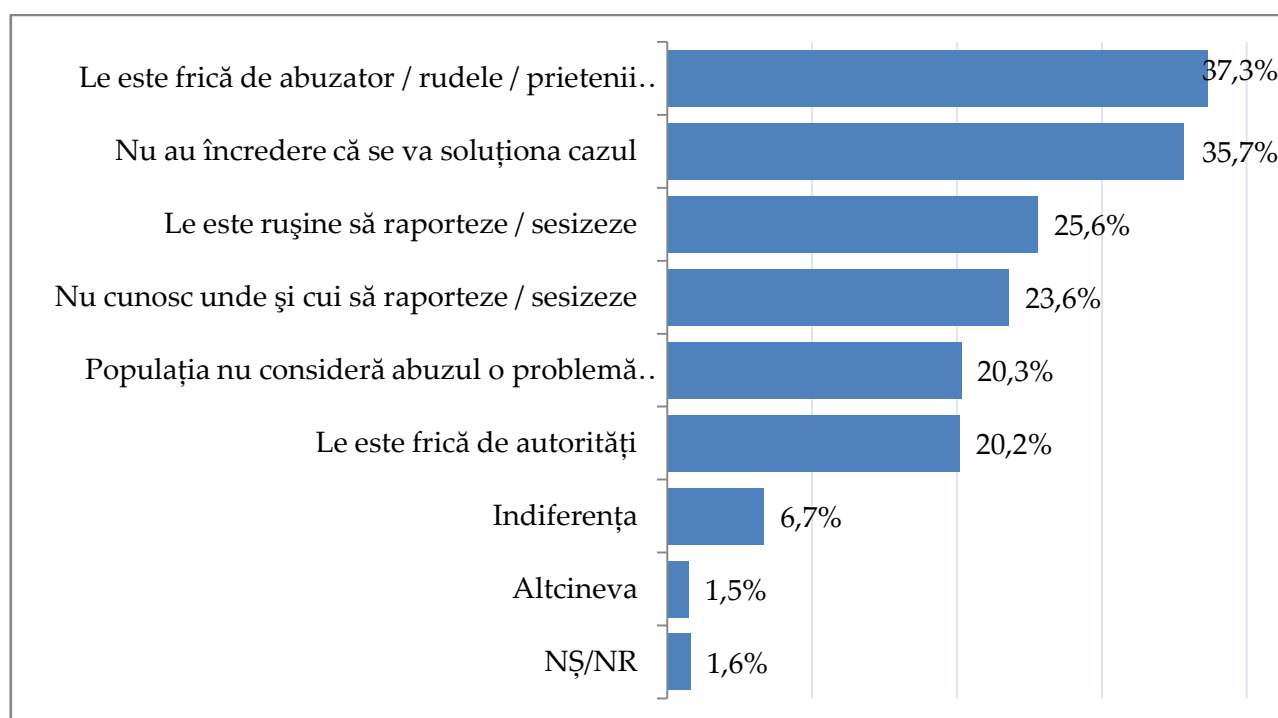
4.4. Motivele de neraportare a cazurilor de abuz

Principala cauză de neraportare se referă la frica față de abuzator și apropiații acestora (37,3%), care ar putea ulterior să le provoace neplăceri personale prin agresiune.

Neîncrederea populației în competența autorităților statului este o altă cauză a nedeclarării cazurilor de abuz - 35,7% din respondenți nu au încredere că cazul va fi soluționat.

Lipsa de cunoștințe și lipsa de informare a populației privind modalitățile de raportare a acestor cazuri reprezintă de asemenea, impedimente semnificative. Astfel, în jur de o cincime (23,6%) din respondenți susțin că populația nu cunoaște unde și cui să raporteze despre cazurile de violență în familie.

Figura 8. De ce considerați că populația nu raportează/sesizează autoritățile statului cazurile de abuz pentru ca acestea să intervină?

Alte cauze sunt: populația nu consideră abuzul o problemă necesară de raportat (20,3%) aceasta fiind o normalitate pentru unele persoane, le este frică de autorități (20,2%), iar 6,7% din respondenți consideră că indiferența oamenilor de cele ce se întâmplă în localitate, societate este una din cauze.

În cazul respondenților care nu consideră necesar anunțarea autorităților statului despre actele de abuz/violență asupra copiilor, principalele cauzele ale neraportării sunt altele decât

în cazul respondenților predispuși de a raporta cazurile respective. În opinia a 35,4% din cei intervievați consideră principala cauză a neraportării este faptul că populația nu consideră abuzul o problemă necesară de sesizat. O altă cauză, în viziunea a 29,3% din respondenți, este neîncrederea în soluționarea cazului, asta ar putea fi explicat prin neîncrederea populației în autoritățile statului. După părerea a doi din zece respondenți rușinea împiedică persoane de a se implica prin sesiza sau raportarea cazurile de abuz.

Pentru tineri (18-29 ani) precum și pentru persoanele după 45 ani cauza nesesizării actelor de abuz este neîncrederea că cazul raportat va fi soluționat. Pentru respondenții cu vârsta de 30-44 ani motivul principal al neraportării actelor de abuz autorităților statului este frica de abuzator și rudele acestuia.

Persoanele cu un nivel înalt de studii susțin că actele de abuz nu sunt raportate, iar cauza principală fiind neîncrederea în soluționarea cazului, pentru persoanele cu un nivel mediu de studii cauza determinantă a neraportării este frica de abuzator și rudele acestuia. Respondenții cu un nivel scăzut de studii consideră în egală măsură frica de abuzator și apropiații acestuia, precum și rușinea de a raporta fiind motivele de bază care condiționează nesesizarea actelor de abuz.

Persoanele din mediul urban consideră că motivele neraportării sunt neîncrederea în soluționarea cazului, frica de abuzator și faptul că nu se cunoaște unde și cui să se raporteze cazul de abuz. Pentru persoanele din mediul rural rușinea de a raporta cazurile de abuz și frica de autorități constituie principalele motive ale neraportării actelor de abuz.

V. Concluzii

- Violența verbală este percepută ca fiind cea mai răspândită în Republica Moldova comparativ cu alte tipuri de violență (fizică, sexuală), dar este și cea mai tolerată formă de abuz. Tinerii cu vârsta de 18-29 ani, cu studii superioare și cei cu un nivel de trai mai înalt sesizează mai frecvent existența violenței în familie și abuzului asupra copiilor.
- Abuzul fizic și verbal este perceput ca fiind mai răspândit în familie, dar sensibilizează mai mult dacă copilul este abuzat în cadrul instituțiilor de învățământ.
- Persoanele intervievate care consideră necesară raportarea autorităților competente despre actele de abuz asupra copiilor sesizează într-o pondere mai mare indiferența populației față de actele de violență asupra copiilor.
- Jumătate din respondenți (54,7%) consideră necesar raportarea cazurilor de abuz asupra copilului autorităților statului. Respondenții sunt mai sensibili în raportarea situațiilor concrete de abuz și cele considerate mai grave. Pentru copii de 0-6 ani pedeapsa corporală a copilului în grădiniță ar trebui în primul rând raportată, iar pentru copii de vârsta 7-18 ani cazurile de abuz sexual.
- Actorii locali: reprezentanții instituțiilor de învățământ, asistentul social, poliția de sector și medicul de familie sunt cei care se implică într-o măsură mai mare în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie, în opinia celor intervievați, dat fiind faptul că aceștia interacționează mai des cu aceste familii.
- Opt din zece respondenți au fost de acord că populația este indiferentă privind violența asupra copilului și nu se implică în raportarea cazurilor de abuz asupra copilului. Cauzele principale ale neraportării se referă la: frica de abuzator, neîncrederea în soluționarea cazurilor de către instituțiile statului, sentimentul de rușine, neinformarea populației despre modalitatea de raportarea a acestor cazuri.

VI. ANEXĂ

Tabelul 1. Cât de frecvent au loc următoarele situații în societatea moldovenească?

		Țipete în familie					Numiri, umiliri verbale față de copil în familie				
		Foarte frecvent	Destul de frecvent	Nu prea frecvent	Deloc	D R	Foarte frecvent	Destul de frecvent	Nu prea frecvent	Deloc	D R
Total		14,1%	41,9%	28,3%	9,3%	6,4%	8,6%	35,0%	35,3%	14,0%	7,2%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	19,8%	46,8%	21,2%	6,8%	5,5%	10,9%	41,2%	34,5%	7,7%	5,8%
	30-44 ani	14,2%	44,7%	27,2%	10,5%	3,4%	10,0%	33,5%	35,2%	16,1%	5,2%
	45-59 ani	10,9%	42,4%	30,3%	10,2%	6,2%	7,0%	36,6%	35,1%	15,6%	5,7%
	60+	11,7%	33,1%	34,7%	9,5%	11,0%	6,2%	28,7%	36,4%	16,3%	12,5%
Genul respondentului:	Masculin	11,5%	43,6%	29,6%	9,2%	6,1%	6,2%	33,0%	38,2%	15,6%	7,1%
	Feminin	16,3%	40,5%	27,2%	9,4%	6,6%	10,6%	36,6%	32,9%	12,7%	7,2%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	14,3%	34,6%	29,6%	13,1%	8,4%	10,4%	26,2%	32,7%	20,7%	10,0%
	Nivel mediu	12,5%	42,6%	28,6%	9,4%	6,9%	7,0%	34,0%	37,3%	13,7%	8,0%
	Nivel înalt	16,7%	46,9%	26,6%	6,0%	3,7%	9,6%	44,0%	34,2%	8,8%	3,4%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	12,4%	40,2%	29,5%	10,0%	7,9%	7,1%	35,6%	35,2%	14,0%	8,0%
	Un copil	17,3%	43,6%	25,1%	9,5%	4,5%	11,2%	33,4%	33,2%	16,2%	6,1%
	Doi copii	17,8%	43,8%	27,2%	7,0%	4,2%	10,9%	35,1%	38,7%	9,9%	5,5%
	Trei sau mai mulți copii	7,7%	47,2%	31,2%	9,0%	4,9%	5,6%	34,8%	34,2%	17,7%	7,7%
Genul de activitate:	Activ economic	12,9%	48,4%	25,7%	7,2%	6,0%	6,2%	39,3%	36,3%	12,1%	6,0%
	Inactiv economic	15,7%	41,6%	28,6%	10,1%	3,9%	10,7%	33,6%	36,3%	13,7%	5,6%
	Pensionar	13,3%	34,6%	30,8%	10,6%	10,6%	8,0%	32,0%	32,4%	16,6%	10,9%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	11,6%	36,0%	33,8%	12,5%	6,1%	7,6%	26,7%	38,2%	19,0%	8,5%
	Nivel mediu	16,4%	37,0%	27,7%	10,9%	8,0%	10,6%	37,0%	30,2%	14,5%	7,7%
	Nivel înalt	14,5%	52,7%	23,1%	4,6%	5,1%	7,6%	41,5%	37,2%	8,4%	5,2%
Mediul de reședință:	Urban	14,5%	50,5%	23,6%	5,0%	6,5%	9,1%	44,8%	32,3%	8,1%	5,7%
	Rural	13,9%	34,9%	32,1%	12,9%	6,3%	8,1%	27,0%	37,7%	18,8%	8,3%

Tabelul 2. Cât de frecvent au loc următoarele situații în societatea moldovenească?

		Numiri, umiliri verbale a copilului la școală					Lipsa grijei părintești / neglijare				
		Foarte frecvent	Destul de frecvent	Nu prea frecvent	Deloc	D R	Foarte frecvent	Destul de frecvent	Nu prea frecvent	Deloc	D R
Total		5,5%	21,4%	37,9%	22,7%	12,5%	11,3%	38,0%	29,9%	14,5%	6,2%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	6,5%	29,5%	39,4%	14,3%	10,4%	11,9%	47,6%	26,8%	9,2%	4,4%
	30-44 ani	6,3%	19,3%	37,0%	30,3%	7,1%	10,5%	37,7%	30,8%	17,5%	3,5%
	45-59 ani	4,7%	22,0%	39,8%	21,7%	11,6%	10,5%	37,1%	31,4%	15,3%	5,6%
	60+	4,5%	14,9%	35,2%	23,6%	21,8%	12,5%	29,5%	30,6%	15,5%	11,9%
Genul respondentului:	Masculin	4,6%	20,9%	38,2%	24,7%	11,6%	9,7%	36,3%	31,9%	16,2%	5,9%
	Feminin	6,3%	21,8%	37,6%	21,1%	13,2%	12,6%	39,4%	28,3%	13,1%	6,5%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	8,9%	19,1%	30,5%	30,6%	10,9%	13,1%	27,5%	29,2%	21,6%	8,7%
	Nivel mediu	4,0%	21,4%	38,4%	22,0%	14,3%	9,1%	37,8%	31,6%	14,4%	7,1%
	Nivel înalt	5,3%	23,4%	43,3%	17,2%	10,8%	13,4%	47,3%	27,9%	8,7%	2,7%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	4,9%	21,4%	38,1%	20,2%	15,3%	10,9%	38,5%	28,1%	14,5%	7,9%
	Un copil	7,9%	23,5%	36,3%	24,9%	7,4%	13,1%	36,7%	32,7%	13,7%	3,8%
	Doi copii	5,2%	20,1%	39,5%	25,1%	10,0%	10,9%	38,9%	33,7%	12,4%	4,1%
	Trei sau mai mulți copii	3,5%	17,1%	36,8%	32,3%	10,3%	9,1%	36,2%	25,8%	24,2%	4,7%
Genul de activitate:	Activ economic	4,1%	21,6%	43,2%	20,4%	10,6%	9,2%	41,6%	32,7%	12,0%	4,6%
	Inactiv economic	6,9%	24,9%	35,7%	23,3%	9,2%	11,1%	40,6%	28,2%	15,5%	4,6%
	Pensionar	5,2%	15,9%	34,7%	24,5%	19,7%	14,2%	29,9%	29,3%	16,0%	10,6%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	4,3%	18,4%	38,1%	24,9%	14,3%	9,8%	30,0%	35,3%	17,1%	7,9%
	Nivel mediu	7,6%	19,3%	36,2%	25,9%	11,0%	13,4%	37,4%	26,3%	16,8%	6,1%
	Nivel înalt	4,8%	26,5%	39,2%	17,4%	12,0%	10,8%	46,8%	28,1%	9,7%	4,6%
Mediul de reședință:	Urban	6,0%	25,8%	39,0%	16,6%	12,7%	12,5%	46,4%	27,7%	7,7%	5,7%
	Rural	5,2%	17,8%	36,9%	27,8%	12,3%	10,3%	31,2%	31,8%	20,1%	6,6%

Tabelul 3. Cât de frecvent au loc următoarele situații în societatea moldovenească?

		Pedeapsa corporală a copilului (bătaie) în familie					Pedeapsa corporală a copilului (bătaie) la școală				
		Foarte frecvent	Destul de frecvent	Nu prea frecvent	Deloc	D R	Foarte frecvent	Destul de frecvent	Nu prea frecvent	Deloc	D R
Total		6,8%	29,4%	36,2%	18,1%	9,5%	4,6%	11,9%	38,5%	29,5%	15,5%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	9,5%	38,6%	34,8%	11,5%	5,6%	6,9%	14,2%	45,6%	22,9%	10,4%
	30-44 ani	6,6%	29,2%	32,3%	24,6%	7,3%	4,6%	10,8%	36,3%	37,6%	10,7%
	45-59 ani	5,4%	27,5%	39,8%	17,3%	9,9%	3,3%	13,0%	40,8%	27,6%	15,3%
	60+	5,8%	22,3%	38,1%	18,3%	15,5%	3,5%	9,6%	31,4%	29,0%	26,4%
Genul respondentului:	Masculin	4,7%	26,5%	38,4%	20,5%	9,9%	3,9%	11,6%	36,2%	32,9%	15,3%
	Feminin	8,6%	31,9%	34,3%	16,1%	9,1%	5,1%	12,1%	40,5%	26,7%	15,6%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	10,3%	20,6%	34,2%	22,7%	12,2%	6,8%	12,6%	28,8%	33,9%	17,9%
	Nivel mediu	4,8%	28,7%	38,2%	17,9%	10,4%	3,0%	11,9%	40,9%	27,7%	16,5%
	Nivel înalt	7,2%	38,1%	34,5%	14,6%	5,6%	5,3%	11,3%	42,9%	28,9%	11,6%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	5,5%	28,2%	37,4%	17,5%	11,3%	3,9%	12,3%	38,8%	27,3%	17,7%
	Un copil	11,5%	28,8%	33,4%	18,0%	8,3%	7,4%	13,8%	34,8%	31,0%	12,9%
	Doi copii	5,4%	32,6%	39,8%	16,9%	5,4%	4,2%	9,8%	42,6%	31,8%	11,7%
	Trei sau mai mulți copii	5,6%	34,6%	23,7%	28,8%	7,3%	1,9%	7,0%	37,7%	39,6%	13,8%
Genul de activitate:	Activ economic	4,8%	34,2%	36,0%	16,0%	8,9%	3,4%	10,1%	44,8%	29,9%	11,9%
	Inactiv economic	8,9%	30,4%	35,3%	19,2%	6,3%	5,9%	14,7%	37,5%	29,8%	12,1%
	Pensionar	6,1%	22,2%	37,7%	19,1%	14,9%	4,1%	9,7%	32,6%	28,8%	24,8%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	5,3%	23,9%	38,9%	20,2%	11,7%	3,3%	10,1%	37,8%	28,0%	20,7%
	Nivel mediu	9,6%	28,4%	32,4%	19,8%	9,8%	6,7%	13,0%	35,6%	31,1%	13,6%
	Nivel înalt	5,7%	36,0%	37,1%	14,4%	6,8%	3,8%	12,6%	42,1%	29,5%	11,9%
Mediul de reședință:	Urban	6,0%	38,1%	35,3%	12,1%	8,5%	5,2%	13,6%	39,8%	26,3%	15,0%
	Rural	7,5%	22,3%	36,9%	23,1%	10,3%	4,0%	10,5%	37,5%	32,2%	15,8%

Tabelul 4. Cât de frecvent au loc următoarele situații în societatea moldovenească?

		Munca casnică forțată					Abuz sexual al copilului				
		Foarte frecvent	Destul de frecvent	Nu prea frecvent	Deloc	D R	Foarte frecvent	Destul de frecvent	Nu prea frecvent	Deloc	D R
Total		5,1%	17,9%	36,7%	24,6%	15,6%	4,2%	13,1%	36,2%	26,3%	20,2%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	6,2%	22,0%	44,1%	16,2%	11,5%	5,7%	15,8%	42,7%	20,8%	15,0%
	30-44 ani	6,0%	16,5%	32,3%	31,9%	13,3%	4,5%	11,0%	34,6%	32,0%	17,9%
	45-59 ani	2,8%	18,4%	38,3%	24,0%	16,5%	2,3%	15,3%	37,0%	26,3%	19,0%
	60+	5,3%	15,0%	32,5%	25,4%	21,8%	4,3%	10,2%	30,5%	25,2%	29,7%
Genul respondentului:	Masculin	4,5%	16,0%	37,1%	26,7%	15,8%	4,0%	11,8%	36,0%	29,6%	18,6%
	Feminin	5,6%	19,6%	36,4%	22,9%	15,5%	4,4%	14,1%	36,4%	23,5%	21,6%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	7,5%	18,1%	30,0%	29,5%	14,8%	8,1%	11,6%	27,4%	34,5%	18,4%
	Nivel mediu	2,8%	17,0%	36,6%	24,7%	18,8%	3,0%	13,3%	35,5%	24,5%	23,8%
	Nivel înalt	6,7%	19,3%	42,5%	20,3%	11,2%	2,9%	14,0%	44,9%	22,2%	16,0%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	4,4%	18,4%	37,3%	23,1%	16,8%	3,9%	14,1%	36,0%	24,8%	21,3%
	Un copil	8,5%	17,2%	32,7%	28,0%	13,5%	4,8%	11,5%	36,7%	28,0%	18,9%
	Doi copii	3,4%	17,6%	40,4%	22,0%	16,6%	4,5%	11,5%	37,3%	26,1%	20,5%
	Trei sau mai mulți copii	4,0%	17,0%	34,8%	35,1%	9,1%	4,0%	13,5%	33,2%	35,8%	13,6%
Genul de activitate:	Activ economic	3,2%	16,1%	42,6%	22,6%	15,5%	1,8%	13,9%	40,5%	23,5%	20,4%
	Inactiv economic	6,4%	21,1%	34,4%	25,4%	12,7%	5,8%	14,1%	36,6%	28,2%	15,3%
	Pensionar	5,3%	15,3%	33,1%	26,0%	20,3%	4,7%	10,5%	30,5%	26,7%	27,5%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	4,1%	16,8%	35,0%	26,1%	17,9%	4,4%	10,6%	30,4%	29,4%	25,3%
	Nivel mediu	6,6%	18,2%	32,3%	27,8%	15,1%	5,3%	13,0%	36,2%	27,8%	17,7%
	Nivel înalt	4,6%	18,8%	42,6%	20,1%	13,9%	2,9%	15,7%	42,2%	21,7%	17,6%
Mediul de reședință:	Urban	5,1%	21,5%	39,2%	18,6%	15,7%	2,9%	15,6%	42,7%	20,4%	18,3%
	Rural	5,1%	15,1%	34,6%	29,6%	15,6%	5,2%	11,0%	30,9%	31,1%	21,8%

Tabelul 5. După părerea Dvs. în ce măsură următoarele organizații / sau reprezentanți ai organizațiilor se implică în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie?

		Școala / grădinița				Centrul medicilor de familie				Polițistul de sector			
		în mare măsură	într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R	în mare măsură	într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R	în mare măsură	într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R
Total		16,2%	51,7%	17,9%	14,3%	11,9%	38,8%	31,1%	18,2%	22,9%	39,6%	22,8%	14,7%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	15,3%	51,6%	22,8%	10,3%	12,5%	40,3%	32,7%	14,4%	23,6%	34,7%	27,1%	14,6%
	30-44 ani	15,8%	53,5%	19,0%	11,6%	11,9%	39,9%	31,9%	16,2%	18,7%	49,7%	20,5%	11,2%
	45-59 ani	16,9%	52,2%	15,8%	15,1%	11,8%	40,0%	29,9%	18,3%	24,5%	37,1%	23,1%	15,4%
	60+	16,8%	48,9%	13,8%	20,5%	11,3%	34,5%	29,8%	24,4%	25,3%	35,7%	20,9%	18,0%
Genul respondentului:	Masculin	15,1%	51,8%	19,8%	13,3%	10,3%	39,7%	32,1%	17,9%	22,4%	41,8%	24,3%	11,5%
	Feminin	17,1%	51,6%	16,3%	15,0%	13,2%	38,0%	30,3%	18,5%	23,3%	37,8%	21,6%	17,3%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	20,0%	43,1%	19,1%	17,8%	14,8%	35,2%	28,5%	21,6%	25,7%	38,4%	21,3%	14,6%
	Nivel mediu	16,7%	53,9%	14,8%	14,6%	13,0%	40,3%	28,1%	18,5%	26,5%	37,4%	20,3%	15,8%
	Nivel înalt	12,0%	55,3%	22,0%	10,7%	7,6%	39,3%	38,3%	14,9%	14,5%	44,4%	28,2%	12,9%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	16,6%	50,3%	17,3%	15,8%	11,9%	38,3%	30,0%	19,8%	23,2%	36,9%	23,5%	16,4%
	Un copil	15,8%	51,5%	20,0%	12,7%	11,2%	36,4%	34,1%	18,3%	22,1%	40,0%	25,6%	12,4%
	Doi copii	12,5%	57,8%	18,2%	11,5%	10,8%	41,5%	33,7%	14,0%	19,5%	46,9%	21,8%	11,7%
	Trei sau mai mulți copii	25,2%	47,4%	14,6%	12,8%	17,6%	44,8%	23,7%	14,0%	32,9%	44,7%	7,6%	14,8%
Genul de activitate:	Activ economic	16,8%	52,9%	19,2%	11,1%	10,2%	44,0%	30,8%	15,0%	21,2%	42,9%	25,6%	10,3%
	Inactiv economic	15,5%	52,9%	18,9%	12,7%	13,6%	38,6%	30,5%	17,2%	23,7%	40,5%	20,9%	14,9%
	Pensionar	16,4%	48,2%	14,8%	20,5%	11,2%	32,8%	32,5%	23,5%	23,6%	34,5%	22,4%	19,5%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	19,3%	48,1%	14,2%	18,5%	14,0%	35,1%	25,5%	25,3%	27,4%	38,4%	16,4%	17,7%
	Nivel mediu	15,3%	53,4%	17,3%	14,0%	11,7%	37,2%	33,1%	18,0%	24,8%	36,2%	24,7%	14,2%
	Nivel înalt	14,0%	53,6%	22,2%	10,2%	9,8%	44,0%	34,9%	11,2%	16,4%	44,2%	27,5%	12,0%
Mediul de reședință:	Urban	14,3%	55,0%	18,4%	12,3%	11,5%	39,6%	35,7%	13,1%	18,5%	41,7%	26,6%	13,1%
	Rural	17,8%	48,9%	17,5%	15,9%	12,2%	38,1%	27,4%	22,4%	26,4%	37,9%	19,7%	15,9%

Tabelul 6. După părerea Dvs. în ce măsură următoarele organizații / sau reprezentanți ai organizațiilor se implică în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie?

		Procuratura				Judecătoria				Primarul / vice-primarul pe probleme sociale			
		în mare măsură	într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R	în mare măsură	într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R	în mare măsură	într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R
Total		10,2%	21,2%	40,7%	27,8%	9,9%	19,7%	41,8%	28,6%	15,2%	28,8%	35,8%	20,3%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	15,0%	22,3%	38,4%	24,3%	14,1%	20,1%	41,6%	24,2%	12,2%	31,1%	38,3%	18,3%
	30-44 ani	7,2%	26,1%	45,8%	20,8%	7,7%	24,3%	46,2%	21,7%	16,9%	28,8%	38,2%	16,1%
	45-59 ani	10,7%	18,6%	39,5%	31,2%	9,9%	17,4%	40,0%	32,7%	16,2%	30,0%	32,0%	21,8%
	60+	8,3%	17,3%	38,5%	36,0%	8,2%	16,2%	38,8%	36,8%	15,2%	24,9%	34,3%	25,6%
Genul respondentului:	Masculin	7,7%	23,7%	45,3%	23,3%	8,0%	21,6%	45,5%	24,8%	15,4%	30,4%	36,1%	18,0%
	Feminin	12,3%	19,2%	36,9%	31,6%	11,5%	18,1%	38,7%	31,7%	15,0%	27,4%	35,5%	22,2%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	12,3%	19,7%	38,0%	30,1%	10,4%	20,4%	38,5%	30,7%	20,2%	26,2%	31,3%	22,3%
	Nivel mediu	12,1%	20,7%	37,9%	29,2%	10,9%	19,6%	38,8%	30,7%	15,2%	32,5%	32,4%	19,9%
	Nivel înalt	5,3%	23,4%	47,7%	23,6%	7,9%	19,2%	49,5%	23,4%	10,9%	24,8%	45,1%	19,2%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	10,2%	19,6%	38,7%	31,4%	10,0%	17,3%	39,9%	32,7%	13,6%	29,0%	34,3%	23,1%
	Un copil	10,1%	22,8%	45,2%	21,9%	9,3%	21,6%	47,5%	21,5%	15,6%	25,6%	44,3%	14,5%
	Doi copii	10,8%	23,9%	43,7%	21,6%	10,5%	24,1%	43,3%	22,2%	14,0%	34,4%	34,7%	16,9%
	Trei sau mai mulți copii	9,1%	23,6%	34,3%	33,0%	9,1%	23,1%	33,6%	34,1%	33,6%	21,5%	20,3%	24,6%
Genul de activitate:	Activ economic	6,8%	24,7%	44,3%	24,3%	8,8%	20,1%	45,8%	25,3%	14,6%	29,5%	38,9%	17,0%
	Inactiv economic	14,1%	21,6%	39,1%	25,1%	11,8%	21,9%	40,6%	25,7%	15,6%	30,8%	34,8%	18,8%
	Pensionar	8,4%	16,5%	39,0%	36,1%	8,4%	15,9%	38,9%	36,9%	15,2%	24,8%	33,5%	26,5%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	10,2%	19,5%	33,0%	37,4%	9,4%	17,7%	33,7%	39,2%	16,9%	27,5%	30,6%	25,0%
	Nivel mediu	11,5%	22,0%	42,0%	24,5%	11,4%	21,1%	43,6%	23,9%	16,3%	30,5%	33,4%	19,8%
	Nivel înalt	9,1%	22,3%	47,4%	21,3%	9,0%	20,3%	48,3%	22,4%	12,3%	28,4%	43,4%	16,0%
Mediul de reședință:	Urban	9,9%	20,7%	47,4%	22,0%	10,8%	19,4%	48,9%	20,9%	9,0%	27,8%	44,7%	18,5%
	Rural	10,5%	21,7%	35,3%	32,6%	9,2%	19,9%	35,9%	35,0%	20,2%	29,6%	28,5%	21,7%

Tabelul 7. După părerea Dvs. în ce măsură următoarele organizații / sau reprezentanți ai organizațiilor se implică în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie?

		Asistentul social din localitate				Serviciul raional / municipal de asistență socială				Centre de servicii socio-educative			
		în mare măsură	într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R	în mare măsură	într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R	în mare măsură	într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R
Total		21,7%	42,5%	19,4%	16,4%	11,7%	30,6%	29,7%	28,0%	10,7%	23,3%	32,1%	33,8%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	23,4%	42,1%	23,9%	10,7%	14,4%	29,8%	31,2%	24,6%	12,5%	26,9%	33,2%	27,5%
	30-44 ani	19,1%	44,6%	20,8%	15,5%	9,5%	32,4%	34,5%	23,6%	8,3%	25,6%	34,7%	31,4%
	45-59 ani	21,6%	41,8%	20,2%	16,4%	11,6%	31,0%	28,8%	28,7%	9,6%	23,8%	32,6%	33,9%
	60+	23,2%	41,1%	12,4%	23,3%	11,9%	29,0%	23,4%	35,7%	12,9%	16,5%	27,5%	43,2%
Genul respondentului:	Masculin	18,2%	46,9%	20,5%	14,5%	11,4%	30,8%	32,8%	25,0%	10,4%	24,8%	35,3%	29,5%
	Feminin	24,7%	38,8%	18,5%	18,0%	12,0%	30,5%	27,0%	30,4%	11,0%	22,1%	29,4%	37,5%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	22,3%	37,0%	21,3%	19,4%	12,4%	25,7%	32,8%	29,1%	11,0%	20,5%	33,1%	35,5%
	Nivel mediu	24,3%	41,6%	17,4%	16,8%	13,9%	30,3%	26,9%	28,8%	12,3%	23,3%	28,9%	35,5%
	Nivel înalt	17,1%	48,6%	21,1%	13,2%	7,7%	35,3%	31,5%	25,5%	8,0%	25,7%	36,6%	29,8%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	20,0%	44,1%	17,6%	18,3%	10,6%	30,3%	27,6%	31,4%	10,5%	21,1%	31,2%	37,2%
	Un copil	23,3%	38,3%	24,1%	14,3%	12,0%	33,2%	34,3%	20,5%	12,7%	21,7%	35,7%	29,8%
	Doi copii	23,4%	42,4%	21,3%	12,9%	12,7%	29,4%	31,0%	26,9%	7,8%	32,9%	33,0%	26,3%
	Trei sau mai mulți copii	28,8%	42,0%	13,9%	15,3%	19,4%	27,6%	27,7%	25,4%	14,0%	23,0%	24,2%	38,8%
Genul de activitate:	Activ economic	19,4%	45,8%	24,6%	10,3%	10,8%	31,3%	34,1%	23,8%	10,1%	26,6%	33,7%	29,7%
	Inactiv economic	23,1%	42,1%	18,4%	16,3%	13,2%	31,5%	28,7%	26,6%	10,0%	24,5%	33,0%	32,5%
	Pensionar	22,5%	39,0%	14,8%	23,7%	10,6%	28,6%	25,8%	35,0%	12,6%	17,6%	28,9%	40,8%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	23,7%	39,0%	14,9%	22,4%	12,8%	27,7%	23,6%	35,9%	9,4%	19,6%	27,2%	43,8%
	Nivel mediu	24,4%	39,9%	21,8%	13,9%	12,3%	30,2%	33,6%	23,9%	10,3%	26,6%	33,4%	29,7%
	Nivel înalt	17,3%	48,4%	21,7%	12,7%	10,1%	34,1%	31,9%	23,8%	12,5%	23,9%	35,8%	27,7%
Mediul de reședință:	Urban	20,5%	44,4%	21,7%	13,4%	13,7%	33,9%	29,8%	22,6%	13,7%	25,7%	34,0%	26,6%
	Rural	22,8%	40,9%	17,6%	18,8%	10,1%	28,0%	29,5%	32,4%	8,3%	21,4%	30,6%	39,8%

Tabelul 8. După părerea Dvs. în ce măsură următoarele organizații / sau reprezentanți ai organizațiilor se implică în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie?

		Biserica / Preotul din localitate				ONG-uri			
		Se implică în mare măsură	Se implică într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R	Se implică în mare măsură	Se implică într-o oarecare măsură	Nu se implică de loc	D R
Total		8,3%	21,4%	43,8%	26,5%	5,9%	18,5%	37,1%	38,5%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	6,7%	20,0%	51,3%	22,0%	7,6%	24,4%	37,9%	30,1%
	30-44 ani	9,1%	22,8%	45,3%	22,9%	5,2%	19,0%	40,9%	34,9%
	45-59 ani	9,9%	20,2%	40,5%	29,4%	6,3%	16,0%	37,6%	40,1%
	60+	7,5%	22,6%	37,7%	32,3%	4,6%	14,6%	31,3%	49,5%
Genul respondentului:	Masculin	8,4%	20,4%	46,4%	24,8%	6,3%	19,8%	41,3%	32,6%
	Feminin	8,2%	22,2%	41,6%	28,0%	5,6%	17,4%	33,6%	43,4%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	8,9%	18,2%	44,4%	28,4%	5,1%	12,0%	38,8%	44,2%
	Nivel mediu	9,9%	23,3%	38,7%	28,0%	6,2%	19,0%	34,2%	40,6%
	Nivel înalt	5,1%	21,0%	51,5%	22,4%	6,2%	23,2%	40,4%	30,2%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	7,3%	20,0%	42,9%	29,7%	5,7%	18,0%	36,2%	40,1%
	Un copil	8,6%	20,0%	49,4%	22,0%	5,8%	19,5%	42,7%	32,0%
	Doi copii	10,0%	25,4%	41,6%	23,0%	6,6%	19,7%	32,1%	41,7%
	Trei sau mai mulți copii	12,4%	29,2%	36,4%	22,0%	6,7%	16,8%	38,9%	37,5%
Genul de activitate:	Activ economic	7,5%	23,6%	42,7%	26,2%	7,4%	23,1%	37,7%	31,9%
	Inactiv economic	9,0%	19,2%	48,5%	23,3%	5,5%	17,9%	40,0%	36,6%
	Pensionar	8,3%	22,1%	37,8%	31,8%	4,7%	14,1%	32,0%	49,2%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	9,6%	21,5%	34,3%	34,7%	5,0%	14,0%	29,4%	51,6%
	Nivel mediu	8,2%	23,0%	45,2%	23,6%	5,2%	18,4%	40,8%	35,5%
	Nivel înalt	7,1%	19,9%	52,0%	21,1%	7,5%	23,3%	41,2%	28,0%
Mediul de reședință:	Urban	6,5%	23,6%	48,4%	21,5%	8,5%	25,2%	36,2%	30,1%
	Rural	9,8%	19,7%	39,9%	30,6%	3,8%	13,1%	37,8%	45,3%

Tabelul 9. Atunci când are loc un act de abuz asupra copilului, credeți că acesta trebuie să fie raportat autorităților statului pentru ca acestea să intervină?

		Da	Nu	NȘ/NR
Total		54,7%	35,5%	9,8%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	46,8%	47,8%	5,4%
	30-44 ani	64,1%	28,9%	7,1%
	45-59 ani	58,5%	30,0%	11,4%
	60+	47,6%	35,9%	16,4%
Genul respondentului:	Masculin	52,5%	37,1%	10,4%
	Feminin	56,4%	34,3%	9,3%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	54,8%	35,7%	9,5%
	Nivel mediu	56,0%	34,7%	9,2%
	Nivel înalt	52,5%	36,6%	10,9%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	51,7%	36,5%	11,9%
	Un copil	61,1%	32,5%	6,3%
	Doi copii	56,9%	35,4%	7,7%
	Trei sau mai mulți copii	52,6%	38,0%	9,5%
Genul de activitate:	Activ economic	53,5%	38,0%	8,5%
	Inactiv economic	57,4%	34,7%	8,0%
	Pensionar	52,0%	33,5%	14,4%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	51,4%	37,8%	10,8%
	Nivel mediu	59,6%	33,0%	7,4%
	Nivel înalt	53,3%	35,6%	11,1%
Mediul de reședință:	Urban	50,2%	39,2%	10,6%
	Rural	58,9%	32,1%	9,1%

Tabelul 10. Ce situații credeți că trebuie raportate? (în cazul copiilor 0-6 ani)

		Țipete în familie			Numiri, umiliri verbale față de copil în familie			Numiri, umiliri verbale a copilului la grădiniță			Lipsa grijii părintești / neglijare		
		Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ
Total		54,7%	35,5%	9,8%	69,4%	24,6%	6,0%	82,0%	13,9%	4,1%	92,8%	5,0%	2,2%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	46,8%	47,8%	5,4%	64,8%	32,0%	3,2%	81,0%	15,8%	3,2%	90,8%	7,9%	1,3%
	30-44 ani	64,1%	28,9%	7,1%	74,3%	22,0%	3,7%	86,7%	11,1%	2,2%	97,9%	1,6%	,4%
	45-59 ani	58,5%	30,0%	11,4%	72,3%	19,8%	8,0%	83,7%	11,7%	4,6%	92,2%	4,6%	3,1%
	60+	47,6%	35,9%	16,4%	65,1%	24,9%	10,0%	75,1%	17,7%	7,2%	89,2%	6,5%	4,2%
Genul respondentului:	Masculin	52,5%	37,1%	10,4%	67,4%	26,7%	6,0%	81,6%	14,2%	4,2%	92,9%	4,1%	3,1%
	Feminin	56,4%	34,3%	9,3%	70,9%	23,0%	6,1%	82,2%	13,7%	4,1%	92,7%	5,8%	1,5%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	54,8%	35,7%	9,5%	65,5%	28,2%	6,3%	78,5%	15,6%	5,9%	90,1%	7,1%	2,8%
	Nivel mediu	56,0%	34,7%	9,2%	70,2%	23,2%	6,6%	81,5%	14,1%	4,4%	92,1%	5,3%	2,6%
	Nivel înalt	52,5%	36,6%	10,9%	70,9%	24,1%	5,0%	85,2%	12,4%	2,4%	95,9%	3,0%	1,0%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	51,7%	36,5%	11,9%	66,6%	25,5%	7,9%	78,7%	16,7%	4,7%	90,8%	6,8%	2,4%
	Un copil	61,1%	32,5%	6,3%	74,3%	23,1%	2,6%	87,9%	10,0%	2,1%	93,8%	3,9%	2,3%
	Doi copii	56,9%	35,4%	7,7%	73,3%	22,5%	4,2%	84,7%	11,8%	3,6%	96,6%	2,3%	1,1%
	Trei sau mai mulți copii	52,6%	38,0%	9,5%	65,0%	28,5%	6,5%	82,8%	8,2%	8,9%	97,6%		2,4%
Genul de activitate:	Activ economic	53,5%	38,0%	8,5%	70,3%	24,5%	5,2%	85,5%	12,3%	2,2%	96,0%	2,7%	1,2%
	Inactiv economic	57,4%	34,7%	8,0%	68,8%	26,2%	5,0%	81,4%	14,4%	4,2%	91,5%	6,6%	1,9%
	Pensionar	52,0%	33,5%	14,4%	69,0%	22,1%	8,8%	78,1%	15,3%	6,6%	90,6%	5,7%	3,8%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	51,4%	37,8%	10,8%	64,9%	28,4%	6,7%	76,1%	16,5%	7,3%	88,5%	7,3%	4,2%
	Nivel mediu	59,6%	33,0%	7,4%	71,9%	22,6%	5,5%	83,8%	13,9%	2,2%	95,7%	3,3%	,9%
	Nivel înalt	53,3%	35,6%	11,1%	71,2%	22,9%	5,9%	85,5%	11,5%	2,9%	94,1%	4,5%	1,4%
Mediul de reședință:	Urban	50,2%	39,2%	10,6%	65,7%	28,1%	6,2%	79,5%	17,4%	3,1%	91,8%	6,7%	1,5%
	Rural	58,9%	32,1%	9,1%	72,7%	21,4%	5,9%	84,3%	10,7%	5,1%	93,7%	3,5%	2,8%

Tabelul 11. Ce situații credeți că trebuie raportate? (în cazul copiilor 0-6 ani)

		Pedepșa corporală a copilului (bătaie) în familie			Pedepșa corporală a copilului (bătaie) la grădiniță			Abuz sexual al copilului		
		Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ
Total		88,5%	6,5%	5,0%	93,4%	4,1%	2,6%	91,3%	5,0%	3,7%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	87,5%	8,8%	3,7%	91,8%	6,5%	1,7%	92,9%	5,6%	1,5%
	30-44 ani	93,3%	5,0%	1,6%	96,9%	2,6%	,5%	94,7%	2,4%	2,9%
	45-59 ani	88,3%	4,4%	7,2%	94,2%	2,3%	3,5%	89,6%	5,5%	4,9%
	60+	83,7%	8,2%	8,1%	89,7%	5,2%	5,1%	87,2%	6,9%	5,9%
Genul respondentului:	Masculin	87,0%	7,1%	5,9%	92,3%	4,9%	2,8%	91,0%	5,6%	3,4%
	Feminin	89,6%	6,1%	4,3%	94,2%	3,4%	2,4%	91,5%	4,5%	3,9%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	85,4%	9,7%	4,9%	89,4%	5,8%	4,8%	86,7%	7,5%	5,8%
	Nivel mediu	88,6%	6,7%	4,7%	93,1%	4,2%	2,7%	91,8%	4,7%	3,5%
	Nivel înalt	90,6%	3,9%	5,5%	96,9%	2,5%	,7%	94,0%	3,6%	2,4%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	86,6%	7,9%	5,6%	92,7%	4,7%	2,6%	88,6%	7,2%	4,2%
	Un copil	91,4%	5,0%	3,6%	94,0%	3,3%	2,7%	93,0%	3,8%	3,2%
	Doi copii	90,7%	4,6%	4,7%	95,9%	3,7%	,4%	98,7%	,9%	,4%
	Trei sau mai mulți copii	89,3%	4,9%	5,8%	89,6%	2,2%	8,2%	89,2%		10,8%
Genul de activitate:	Activ economic	92,3%	3,1%	4,6%	96,7%	1,7%	1,7%	94,8%	2,8%	2,3%
	Inactiv economic	87,7%	8,5%	3,8%	91,8%	5,9%	2,3%	90,1%	6,1%	3,7%
	Pensionar	84,7%	7,8%	7,5%	91,7%	4,2%	4,1%	88,6%	6,0%	5,4%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	82,9%	10,5%	6,6%	88,8%	5,6%	5,6%	85,2%	8,5%	6,3%
	Nivel mediu	92,3%	3,4%	4,3%	96,9%	2,4%	,8%	93,4%	3,5%	3,1%
	Nivel înalt	90,2%	5,7%	4,1%	94,4%	4,2%	1,4%	95,0%	3,2%	1,8%
Mediul de reședință:	Urban	89,6%	7,4%	3,0%	93,5%	5,3%	1,2%	93,1%	5,6%	1,3%
	Rural	87,5%	5,7%	6,8%	93,3%	2,9%	3,8%	89,7%	4,4%	5,9%

Tabelul 12. Ce situații credeți că trebuie raportate? (în cazul copiilor 7-18 ani)

		Țipete în familie			Numiri, umiliri verbale față de copil în familie			Numiri, umiliri verbale a copilului la grădiniță			Lipsa grijii părintești / neglijare		
		Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ
Total		44,5%	44,9%	10,7%	60,4%	31,8%	7,8%	71,7%	19,4%	8,9%	90,5%	6,5%	3,1%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	34,0%	55,7%	10,3%	54,3%	40,1%	5,6%	70,6%	21,9%	7,4%	90,8%	7,7%	1,5%
	30-44 ani	54,4%	37,7%	7,9%	67,2%	28,0%	4,8%	77,2%	18,3%	4,5%	95,6%	3,6%	,8%
	45-59 ani	49,7%	39,8%	10,5%	64,6%	26,1%	9,4%	74,2%	15,4%	10,4%	88,6%	6,7%	4,7%
	60+	38,1%	47,3%	14,7%	54,3%	33,4%	12,2%	63,4%	22,4%	14,2%	85,8%	8,4%	5,8%
Genul respondentului:	Masculin	43,0%	45,4%	11,7%	57,1%	34,9%	8,0%	71,0%	19,8%	9,3%	89,1%	6,9%	4,0%
	Feminin	45,6%	44,5%	9,9%	63,0%	29,4%	7,7%	72,3%	19,1%	8,6%	91,5%	6,1%	2,4%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	45,2%	46,6%	8,2%	58,6%	31,7%	9,7%	71,4%	18,6%	10,0%	88,2%	7,1%	4,6%
	Nivel mediu	45,7%	44,1%	10,2%	61,2%	31,6%	7,2%	71,1%	19,0%	9,9%	90,9%	6,0%	3,1%
	Nivel înalt	42,0%	44,8%	13,2%	60,6%	32,0%	7,4%	73,0%	20,5%	6,5%	91,5%	6,7%	1,8%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	41,0%	46,8%	12,2%	56,3%	34,1%	9,6%	66,4%	23,1%	10,5%	87,3%	8,9%	3,8%
	Un copil	50,8%	41,8%	7,3%	65,2%	29,1%	5,7%	78,1%	15,3%	6,6%	93,4%	4,3%	2,3%
	Doi copii	48,0%	41,7%	10,3%	70,6%	25,7%	3,7%	81,0%	14,1%	4,9%	95,4%	2,7%	1,9%
	Trei sau mai mulți copii	43,1%	47,2%	9,7%	51,7%	37,5%	10,8%	72,3%	14,1%	13,7%	96,2%	1,9%	1,9%
Genul de activitate:	Activ economic	43,6%	45,4%	11,0%	61,6%	31,2%	7,1%	72,3%	19,7%	8,0%	93,1%	4,9%	2,0%
	Inactiv economic	46,8%	43,7%	9,4%	60,5%	33,5%	6,0%	73,7%	19,3%	6,9%	90,9%	6,9%	2,3%
	Pensionar	41,8%	46,0%	12,2%	58,8%	29,7%	11,5%	67,8%	19,1%	13,1%	86,3%	7,9%	5,7%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	43,4%	47,6%	8,9%	57,8%	33,5%	8,7%	68,3%	19,4%	12,3%	85,6%	8,1%	6,3%
	Nivel mediu	48,5%	44,3%	7,2%	59,6%	32,3%	8,1%	70,5%	19,8%	9,6%	92,7%	5,2%	2,1%
	Nivel înalt	41,8%	42,8%	15,3%	63,6%	29,7%	6,8%	75,9%	19,0%	5,1%	92,9%	6,1%	1,0%
Mediul de reședință:	Urban	39,5%	46,9%	13,6%	57,0%	35,3%	7,7%	68,8%	25,5%	5,7%	89,9%	7,5%	2,6%
	Rural	49,1%	43,0%	8,0%	63,6%	28,5%	7,9%	74,5%	13,8%	11,8%	91,0%	5,5%	3,5%

Tabelul 13. Ce situații credeți că trebuie raportate? (în cazul copiilor 7-18 ani)

		Pedepsa corporală a copilului (bătaie) în familie			Pedepsa corporală a copilului (bătaie) la grădiniță			Munca casnică forțată			Abuz sexual al copilului		
		Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ
Total		88,2%	6,8%	5,0%	88,2%	6,5%	5,4%	59,6%	27,5%	12,8%	94,9%	2,4%	2,7%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	87,0%	8,8%	4,2%	86,9%	9,5%	3,7%	53,2%	34,6%	12,2%	96,3%	2,5%	1,2%
	30-44 ani	94,2%	4,6%	1,3%	93,9%	3,7%	2,4%	68,5%	21,3%	10,3%	97,0%	1,7%	1,3%
	45-59 ani	87,0%	6,2%	6,8%	87,1%	5,4%	7,5%	60,3%	26,1%	13,7%	94,3%	1,5%	4,1%
	60+	83,5%	8,0%	8,6%	83,8%	7,6%	8,7%	55,2%	29,0%	15,9%	91,2%	4,2%	4,6%
Genul respondentului:	Masculin	85,0%	9,1%	5,9%	88,0%	5,8%	6,2%	60,1%	27,4%	12,5%	94,8%	2,5%	2,8%
	Feminin	90,6%	5,1%	4,3%	88,3%	7,0%	4,8%	59,3%	27,6%	13,1%	94,9%	2,4%	2,7%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	85,4%	9,9%	4,7%	85,8%	8,4%	5,7%	66,9%	23,0%	10,1%	92,4%	4,3%	3,2%
	Nivel mediu	87,5%	7,0%	5,5%	87,7%	5,8%	6,4%	57,3%	28,9%	13,9%	94,8%	2,2%	3,0%
	Nivel înalt	91,3%	4,2%	4,5%	90,6%	5,9%	3,4%	57,9%	28,8%	13,3%	96,8%	1,3%	1,9%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	85,5%	8,6%	5,8%	85,6%	8,1%	6,3%	55,5%	29,7%	14,8%	92,8%	3,2%	4,0%
	Un copil	92,2%	4,2%	3,6%	90,0%	5,8%	4,1%	64,7%	27,6%	7,7%	97,0%	2,6%	,4%
	Doi copii	92,6%	2,9%	4,5%	95,0%	2,5%	2,5%	63,8%	23,1%	13,1%	98,8%	,4%	,8%
	Trei sau mai mulți copii	85,3%	10,9%	3,8%	85,6%	4,0%	10,4%	68,2%	18,6%	13,3%	95,4%		4,6%
Genul de activitate:	Activ economic	90,6%	5,5%	3,8%	90,3%	4,9%	4,8%	59,8%	28,6%	11,5%	97,4%	,6%	2,0%
	Inactiv economic	88,3%	7,1%	4,6%	88,4%	7,4%	4,2%	60,9%	26,6%	12,5%	95,0%	3,2%	1,9%
	Pensionar	84,8%	8,0%	7,2%	85,0%	6,9%	8,1%	57,3%	27,6%	15,1%	91,4%	3,7%	4,9%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	84,7%	8,8%	6,5%	83,7%	7,6%	8,7%	60,1%	25,8%	14,1%	92,3%	2,9%	4,9%
	Nivel mediu	89,6%	6,0%	4,4%	88,7%	5,8%	5,5%	60,1%	29,8%	10,1%	95,6%	2,3%	2,2%
	Nivel înalt	90,1%	5,7%	4,2%	91,7%	6,0%	2,3%	58,7%	27,1%	14,2%	96,6%	2,2%	1,2%
Mediul de reședință:	Urban	90,1%	7,2%	2,7%	89,8%	8,1%	2,2%	55,8%	32,0%	12,2%	95,3%	3,4%	1,3%
	Rural	86,4%	6,5%	7,1%	86,7%	5,0%	8,3%	63,1%	23,4%	13,4%	94,5%	1,5%	4,0%

Tabelul 14. Cine credeți că trebuie să raporteze / să sesizeze autorităților statului cazurile de abuz pentru ca acestea să intervină?

		Unul din părinții copilului	Una din rudele copilului (bunei, unchi etc.)	Vecini	Instituțiile școlare (grădinițe, școli)	Centrele socio-educative	Centrul medicilor de familie / medicii de familie	Preotul	Persoane străine care intră în contact cu copilul	Nu trebuie nimeni să raporteze / să sesizeze	Toți cei care observă	Altceva	NȘ/ NR
Total		58,7%	53,8%	53,3%	36,1%	12,9%	17,8%	8,4%	20,6%	5,3%	2,8%	1,6%	2,3%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	60,9%	58,9%	54,7%	40,2%	16,7%	20,5%	8,9%	23,8%	3,8%	3,5%	3,2%	1,9%
	30-44 ani	57,5%	55,8%	53,3%	39,4%	14,0%	19,0%	10,4%	23,6%	4,7%	4,2%	1,7%	2,8%
	45-59 ani	60,4%	50,7%	56,0%	33,3%	10,5%	15,9%	7,0%	17,4%	5,1%	2,4%	1,0%	1,2%
	60+	56,0%	49,7%	49,1%	30,9%	10,1%	15,8%	7,2%	17,1%	8,0%	,8%	,6%	3,2%
Genul respondentului:	Masculin	57,1%	49,6%	48,1%	35,9%	13,6%	17,4%	8,8%	21,9%	7,4%	3,6%	2,1%	2,6%
	Feminin	60,0%	57,4%	57,7%	36,2%	12,3%	18,2%	8,1%	19,5%	3,7%	2,2%	1,2%	2,1%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	55,5%	50,2%	49,8%	27,4%	9,6%	15,2%	7,7%	13,7%	6,0%	1,7%	,2%	3,7%
	Nivel mediu	58,9%	53,3%	53,2%	35,1%	11,0%	16,1%	7,8%	17,6%	6,8%	3,0%	2,6%	1,8%
	Nivel înalt	60,9%	57,7%	56,5%	45,1%	18,6%	23,0%	10,1%	31,4%	2,5%	3,4%	1,2%	2,0%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	58,4%	52,1%	50,7%	33,6%	12,1%	16,6%	7,6%	20,6%	6,1%	2,2%	1,4%	1,8%
	Un copil	59,6%	56,9%	51,8%	40,9%	14,7%	19,5%	7,8%	20,7%	4,2%	1,1%	1,2%	3,7%
	Doi copii	58,9%	56,2%	60,8%	36,7%	11,3%	20,1%	10,2%	21,0%	4,7%	6,9%	3,5%	2,8%
	Trei sau mai mulți copii	56,1%	52,4%	63,1%	40,6%	18,4%	17,7%	14,4%	18,6%	4,0%	3,8%		
Genul de activitate:	Activ economic	56,6%	55,8%	52,9%	41,2%	16,9%	20,2%	8,3%	26,9%	3,8%	4,9%	2,3%	1,1%
	Inactiv economic	61,9%	54,1%	54,7%	36,4%	11,5%	16,5%	9,1%	18,5%	5,3%	2,3%	1,8%	2,5%
	Pensionar	56,2%	51,1%	51,7%	29,5%	10,0%	17,1%	7,6%	16,2%	7,3%	,9%	,5%	3,4%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	54,6%	49,1%	51,2%	25,8%	5,6%	8,6%	4,4%	13,7%	6,7%	2,2%	,2%	3,2%
	Nivel mediu	60,7%	51,8%	52,7%	35,0%	14,6%	19,1%	8,7%	22,8%	8,1%	1,8%	2,3%	2,1%
	Nivel înalt	60,8%	60,6%	56,0%	47,6%	18,5%	26,0%	12,3%	25,5%	1,3%	4,3%	2,4%	1,6%
Mediul de reședință:	Urban	63,2%	61,3%	57,0%	49,5%	20,6%	26,5%	12,1%	30,0%	3,3%	1,4%	1,6%	1,6%
	Rural	54,9%	47,7%	50,3%	25,1%	6,5%	10,8%	5,5%	12,9%	7,0%	4,0%	1,6%	2,8%

Tabelul 15. Sunteți de acord cu afirmația „Populația NU raportează / sesizează autoritățile statului cazurile de abuz pentru ca acestea să intervină”?

		Da	Nu
Total		79,4%	20,6%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	83,5%	16,5%
	30-44 ani	80,9%	19,1%
	45-59 ani	74,3%	25,7%
	60+	79,0%	21,0%
Genul respondentului:	Masculin	81,3%	18,7%
	Feminin	77,8%	22,2%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	74,4%	25,6%
	Nivel mediu	78,8%	21,2%
	Nivel înalt	84,7%	15,3%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	78,0%	22,0%
	Un copil	82,1%	17,9%
	Doi copii	82,6%	17,4%
	Trei sau mai mulți copii	74,5%	25,5%
Genul de activitate:	Activ economic	84,3%	15,7%
	Inactiv economic	77,6%	22,4%
	Pensionar	76,4%	23,6%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	71,4%	28,6%
	Nivel mediu	81,9%	18,1%
	Nivel înalt	85,3%	14,7%
Mediul de reședință:	Urban	85,7%	14,3%
	Rural	74,2%	25,8%

Tabelul 16. De ce considerați că populația nu raportează / sesizează autoritățile statului cazurile de abuz pentru ca acestea să intervină?

		Le este rușine să raporteze / sesizeze	Le este frică de autorități	Le este frică de abuzator / rudele / prietenii acestuia	Nu cunosc unde și cui să raporteze / sesizeze	Nu au încredere că se va soluționa cazul	Populația nu consideră abuzul o problemă necesară de raportat / sesizat	Indiferența	Altcineva	NȘ/NR
Total		25,6%	20,2%	37,3%	23,6%	35,7%	20,3%	6,7%	1,5%	1,6%
Vârsta respondentului:	18-29 ani	31,9%	24,4%	35,1%	30,5%	38,9%	17,1%	7,1%		1,1%
	30-44 ani	19,4%	19,6%	40,6%	22,1%	30,1%	19,7%	10,6%	2,7%	2,8%
	45-59 ani	24,4%	21,5%	36,4%	17,1%	37,1%	22,5%	5,4%	1,2%	1,3%
	60+	27,4%	14,9%	36,7%	24,2%	37,6%	22,2%	3,0%	1,9%	,9%
Genul respondentului:	Masculin	23,1%	18,5%	35,5%	23,1%	36,1%	21,2%	4,5%	2,3%	2,0%
	Feminin	27,7%	21,7%	38,8%	24,0%	35,4%	19,4%	8,6%	,7%	1,3%
Nivelul de studii:	Nivel scăzut	31,9%	26,0%	32,6%	12,6%	22,7%	17,3%	5,2%	,6%	3,7%
	Nivel mediu	23,3%	16,2%	41,0%	20,5%	36,8%	21,0%	6,1%	1,4%	1,4%
	Nivel înalt	24,5%	22,0%	35,0%	36,4%	43,9%	21,3%	8,7%	2,3%	,3%
Prezența copiilor în gospodărie:	Fără copii	24,6%	17,8%	37,6%	24,6%	38,3%	22,5%	5,1%	1,1%	,8%
	Un copil	33,1%	29,0%	35,2%	26,7%	36,6%	17,3%	5,8%	2,6%	1,1%
	Doi copii	19,1%	16,9%	38,3%	18,6%	29,6%	18,1%	11,8%	1,5%	2,7%
	Trei sau mai mulți copii	25,3%	18,2%	40,0%	15,7%	25,4%	16,3%	10,5%		9,1%
Genul de activitate:	Activ economic	20,2%	14,7%	36,3%	26,4%	44,0%	22,7%	8,2%	2,6%	1,4%
	Inactiv economic	29,5%	25,3%	38,5%	23,0%	29,8%	17,6%	6,9%	,8%	2,1%
	Pensionar	26,7%	19,5%	36,7%	20,8%	34,1%	21,2%	4,5%	1,1%	1,2%
Nivelul socio-economic:	Nivel scăzut	27,0%	20,3%	37,4%	12,6%	32,0%	21,2%	3,6%	,8%	1,1%
	Nivel mediu	25,2%	22,4%	36,4%	24,7%	33,6%	21,0%	8,4%	1,1%	2,6%
	Nivel înalt	24,8%	18,1%	38,0%	31,8%	40,9%	18,9%	7,7%	2,4%	1,1%
Mediul de reședință:	Urban	25,1%	18,5%	42,4%	34,0%	46,4%	20,7%	6,4%	2,3%	,6%
	Rural	26,1%	21,8%	32,5%	13,7%	25,7%	19,8%	7,0%	,7%	2,5%

Tabelul 17. Raportarea situațiilor de abuz în dependență de percepția frecvenței acestora

Cât de frecvent au loc următoarele situații în societatea moldovenească?		Ce situații credeți că trebuie raportate?					
		(în cazul copiilor 0-6 ani)			(în cazul copiilor 7-18 ani)		
		Da	Nu	NȘ	Da	Nu	NȘ
Țipete în familie	Foarte frecvent/ Frecvent	55,2%	35,2%	9,6%	43,7%	45,8%	10,5%
	Rar / deloc	55,9%	33,8%	10,3%	48,0%	43,5%	8,4%
Numiri, umiliri verbale față de copil în familie	Foarte frecvent/ Frecvent	70,5%	23,4%	6,1%	61,4%	32,1%	6,6%
	Rar / deloc	69,5%	24,4%	6,1%	61,2%	30,7%	8,1%
Numiri, umiliri verbale a copilului la școală	Foarte frecvent/ Frecvent	80,5%	16,4%	3,1%	70,2%	22,9%	6,9%
	Rar / deloc	82,2%	13,5%	4,3%	72,3%	19,3%	8,4%
Lipsa grijei părintești / neglijare	Foarte frecvent/ Frecvent	93,3%	4,8%	1,8%	90,5%	6,5%	3,0%
	Rar / deloc	92,4%	4,7%	2,8%	89,6%	6,9%	3,5%
Pedeapsa corporală a copilului (bătaie) în familie	Foarte frecvent/ Frecvent	85,4%	8,3%	6,3%	85,1%	8,6%	6,3%
	Rar / deloc	89,9%	5,5%	4,6%	89,0%	6,5%	4,6%
Pedeapsa corporală a copilului (bătaie) la școală	Foarte frecvent/ Frecvent	87,9%	9,6%	2,5%	84,7%	12,1%	3,2%
	Rar / deloc	95,3%	2,6%	2,1%	89,6%	4,9%	5,5%
Munca casnică forțată	Foarte frecvent/ Frecvent				60,3%	30,1%	9,6%
	Rar / deloc				58,8%	28,1%	13,1%
Abuz sexual al copilului	Foarte frecvent /frecvent	89,9%	7,7%	2,4%	89,3%	7,1%	3,6%
	Rar / deloc	91,4%	4,9%	3,7%	96,0%	2,0%	2,0%